

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.
Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.
Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej”, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ówczesni i miesięczni za dopłatą pierwszą 75 ct., drugą 30 ct. — Przewodnik prawniczy osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca i wiersza.
Inseraty przyjmują: w Austrii i Niemczech wszystkie agencye anonów; we Francyi, w Paryżu wyłącznie agencya pana Adama, Rue des St. Peres 84.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 2 sierpnia b. r., posiadającego tytuł i charakter prezesa senatu, radę trybunału administracyjnego, Józefa von Ott, z powodu przeniesienia go na własną prośbę w stały stan spoczynku, wynieść najniżej do stanu barona z uwolnieniem od taksy.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 28 lipca b. r., dyrektorowi instytucji ogólnego zaopatrzenia i referentowi przy pierwszej austriackiej kasie oszczędności w Wiedniu, zasłużowemu radcy sądu krajowego, Karolowi v. Lucam, nadać najniżej order żelaznej korony trzeciej klasy z uwolnieniem od taksy.

Minister skarbu zamianował starszego inspektora straży skarbowej, Mieczysława Dajewskiego, radcą skarbowym dla okręgu krajowej dyrekcji skarbu we Lwowie.

C. k. Rada szkolna krajowa zamianowała rzeczywistego nauczyciela, Romila Lewickiego, w Spasie, rzeczywistym nauczycielem szkoły etatowej w Koczynie; tymczasowego nauczyciela, Alojzego Liszkowskiego, w Młynach, rzeczywistym nauczycielem szkoły etatowej w Młynach; tymczasowego nauczyciela, Michała Konowalca, w Jaworowie, rzeczywistym nauczycielem szkoły etatowej w Zaskowie; tymczasową nauczycielkę, Maryę Jaglarz, w Sieniawie, w Sieniawie, rzeczywistą nauczycielką szkoły etatowej 3 klasowej w Sieniawie.

Rozporządzeniem z dnia 27 maja 1888 r., l. 18.005, przedłużyło Wyższe c. k. Ministerstwo handlu udzielony dnia 17 kwietnia 1886 r., dr. S. Pickowi, dyrektorowi fabryki sody w Szczakowej, wyłączny przywilej na ulepszony sposób wydobywania sody z ługów powstających przy fabrykacji natron-cellulosozy na rok trzeci.

Ca się do publicznej podaje wiadomości.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Stypendyum Monarsze.

W początku najbliższego roku szkolnego 1888/9, nadane będzie ubogiemu a godnemu wsparcia słuchaczowi c. k. akademii technicznej w Gracu stypendyum w złocie z fundacyi Najw. Im. Franciszka Józefa o 300 zł. w złocie.

Starający się o to stypendyum winni własnoręcznie napisane i do Jego Ces. i Król. Apostolskiej Mości wystosowane podania, zaopatrzyć w następujące dowody kwalifikacyjne:

- 1) w metrykę lub wyciąg metrykalny;
- 2) wiarogodne poświadczenie ubóstwa z poszczególnieniem stanu, stosunków majątkowych i rodzinnych rodziców, a w razie sierectwa, świadectwo władzy opiekuńczej o zasobności pupila;
- 3) świadectwo złożonego egzaminu maturalnego, a jeżeli ubiegający się jest już słuchaczem akademii, odnośne świadectwo odbytych studyów; przyczem się nadmienia, że w równych zresztą warunkach otrzymują pierwszeństwo ci kompetenci, którzy studia rozpoczynają dopiero.

W podaniach wymienić należy także, czy starający się posiadał już dotychczas jakie stypendyum lub wsparcie z kas publicznych; dalej, jakim studjum abiturjent zamierza się poświęcić. Podania winny być

wniesione najpóźniej do dnia 1 września 1888 do c. k. generalnej dyrekcji Najwyż. fundusów (K. k. General-Direction der A. h. Fonds, k. k. Hofburg) w Wiedniu.

Podania, wniesione później lub też nie zaopatrzone należyte w dokumenta, nie będą uwzględnione.

Lwów, 9 sierpnia.

Komentarze, jakie pojawiają się ciągle jeszcze w dziennikach niemieckich i listach z Petersburga z powodu ostatniej podróży cesarza Wilhelma, otwierają w ogóle bardzo pogodne widoki dla pokoju międzynarodowego. Oficjalne pisma berlińskie zaznaczają z wysokim zadowoleniem i w formie pozwalającej przypuszczać inspiracye z kół decydujących, że jako niewątpliwy rezultat wizyt władcy niemieckiego na dworach północnych można uważać szczere i serdeczne zbliżenie się monarchów, dzięki czemu powstała sytuacja, która wedle wszelkich obliczeń ludzkich będzie posiadać własności usuwania w sposób szybki, pewny i gruntowny, wszelkich możliwych w przyszłości nieporozumień. Równocześnie jednak te same pisma uważają za potrzebne wystąpić przeciw tym organom prasy, które niewiadomo na jakiej podstawie określają szczegółowo wyniki podróży cesarskiej, formują je i ujmują w ścisłe ramy, rozwodzą się nad nowem uregulowaniem kwestyi bułgarskiej, zapowiadają zjazdy kierujących mężów stanu trzech państw sprzymierzonych i Rosyi a nawet samych monarchów, przygotowują wreszcie, a tem samem wprowadzają w błąd opinię publiczną o rychłych układach między Berlinem a Petersburgiem w sprawach ekonomicznych i innych,

których ukształtowanie było już niejednokrotnie powodem niemiłych kolizyj. Wszystkie tego rodzaju doniesienia polegają na zbyt dowolnych kombinacyach, przekraczają granice wiarogodnych relacyj i świadczą o zupełnej nieznanomości stosunków.

Komentarz oficjalny nadmienia dalej, iż kwestye takiej wagi, jak powyższe, nie bywają improwizowane, i traktowane w sposób przypadkowy, lecz zakreślane poprzednio ścisłym programem. Tymczasem wiadomą jest rzeczą, iż w program podróży cesarza na północ wchodziła jedynie i wyłącznie chęć złożenia, z okazji wstąpienia na tron, koronowanym sąsiadom wizyty powitalnej i ścienienia z nimi węzłów przyjaźni, które, jak to każdy musi przyznać, mogą oddziaływać tylko błogo na stosunki międzynarodowe. Z komentarzem tym schodzą się prawie zupełnie wywody listu petersburskiego do wiedeńskiej *Pol. Corr.* I tutaj także podniesiono doniosłe znaczenie faktu wzmocnienia osobistej przyjaźni między dworami: petersburskim i berlińskim, powiedziano jednak przytem stanowczo, iż nie wydaje się prawdopodobnem, aby nastąpił po wizycie petersburskiej zwrot widoczny w politycznych i handlowo-politycznych stosunkach Rosyi i Niemiec.

Pomimo tych zastrzeżeń jedno-myślnem prawie jest przekonanie, iż owe kwestye, które były dotychczas źródłem nieporozumień między sąsiednimi mocarstwami, i które niedawno jeszcze oddziaływały tak niepokojąco na ogólne położenie, utraciły po zjeździe drażliwy charakter, a obawa starcia między Rosyją i Niemcami została cofniętą w daleką przyszłość.

VETO!

POWIEŚĆ

Adama Krechowickiego.

Część druga.

XI.

(Ciąg dalszy.)

Kanclerz mówił z takim uniesieniem i taką nienawiścią, że Kazanowski pisując tę nienawiść temu, iż niedawno zagranicznym tytułom, zwłaszcza zaś przeciw tytułowi książęcemu, który kanclerz w Rzymie otrzymał i w Rzeczypospolitej używać począł. Owa więc gwałtowność płynęła widocznie z podrażnionej ambicji. Kazanowski rzekł tedy chłodno:

— Wszakże, mości kanclerzu, było tak od wieków u nas i było dobrze, tron przeto nie upadł, iż szlachta wolności swe miała; naród to rycerski, szlachectwo zdobył krwią i orężem, i trudno go zamienić w trzodę poddanych...

— Pięknie waszmożno to mówisz, żeś się szlachta za to na rękach ponioła... — odparł szyderczo Ossoliński, — widziacie, gdy słucham rycerską pełnię, gdy w walce jest... a wówczas jest dzielna. A ja widzę ją w domu, wśród pokojowej ciszy, jako się burzy... I waść sądzisz, że to długo być może?... Było

tak dotychczas, ale już nie potrwa... Ja wam powiadam: źle jest i radzić trzeba! Z Litwy idą podmuchy złe, zdradzieckie... w około tronu, ci co stoją przy nim, patrzą jeno swojej korzyści... a dalej szlachta wrzeszczy, domagając się coraz więcej. Król odkrywszy swoje zamiary wojenne i na sejmie opozycją szlachty złamany, stracił jej ufność; między nim a tymi, których waść, mości obójny, w obronę bierzesz, urosła niechęć, rozwarła się głęboka przepaść, którą zapełnią chyba — trupy...

Kanclerz urwał, a Kazanowski zbladł, zachnął się, popatrzył badawczo na kanclerza i powstając a zbliżając się doń:

— Co chcecie rzec? — zawołał — byłoby to prawdą, co w paszkwilach różnym wam i Królowi zarzucają? Byłoby to prawdą, jako przepaść tę zapełnić chcecie trupami niesfornej szlachty z pomocą czerni kozackiej?...

Ossolińskiemu krew uderzyła do głowy... wzrok zaiskrzył się dziko, zsińałe wargi drżały.

— Na sumienie moje się klęć! — zawołał — nieprawda! Ani mnie, ani Królowi taka myśl nie przyszła... Ale podejrzenia są... i w tem właśnie klęska, która jeno wojna odwrócić może... Od 1646 roku, t. j. od chwili, gdy zamiary wojny z Turcyą na jaw wyszły, gdy Król wbrew woli sejmu, zaciągnął czynić kazał, lekceważąc sobie opór szlachty i gdy w skutek tego owo haniebnę podejrzenie rzucono, rosło ono i wyrosło tak, że pod jego brzemieniem Król albo upaść musi, albo się nagłym czynem wydzwignąć. O zezwoleniu sejmu na wojnę turecką ani marzyć niepodobna; skoro nie zezwolono na nią wówczas, gdy

Król ulubieńcem narodu się zwał, to nie zezwolał tembardziej teraz, gdy jest wszystkim podejrzany a wielu nienawistnym... A gdy zezwolenia mieć nie możemy, iść musimy na przebój, zwałć veto szlacheckie!... Ja się pierwszej wahałem... dziś widzę, już ostatni czas i nie waham sięcale!...

— A co ztąd wyniknie? — zagadnął Kazanowski, który coraz bardziej zalterowany stanął przy oknie i patrzył posepnie w dal, na rozciągający się przed zamkiem widok, dalekie stępy i dnieprowe wybrzeża. — A co ztąd wyniknie? — powtórzył. — Żali wiecie wy, mości kanclerzu, jaką poruszać się, idąc na przebój?...

— Wiem! — odparł z mocą kanclerz. — Wojna jest teraz nieodpartą koniecznością... Nie mordować chcemy szlachty, ale ten motloch, niesforny w spokoju, rzucić w zamęt chwalebnej walki, zmusić go, aby zaprzestawszy waśni domowych, rycerskim zapałem się zagrzał... Że zaś do tego celu inaczej dojść nie można, trzeba poruszyć kozaków, rzucić ich całą masą na Tatarów i Turcyi zagrozić, aby nam wojnę deklarowali...

Kazanowski się zachnął. — Nie trzeba było kozaków niweczyć — rzekł. — To zaiste niebezpieczna igraszka. Raz odbiera im się wszystkie wolności i chłopami czyni, potem zaś daje się broń w rękę, podburza i każe iść za hasłem z góry narzuconem, obiecując to, na co znów potem sejm nie zezwoli...

— Musi zezwolić! — przerwał Ossoliński. — Skoro wojna deklarowana zostanie a na dobry koniec się obróci, ko-

zacy otrzymają wszystko... Chmielnickiego uczynimy hetmanem z zupełną władzą, powiększymy regestr, przyznamy prerogatywy szlacheckie...

— Jam nie polityk — wtrącił Kazanowski — ale tak rozumiem, że przeciw temu szlachta, zwłaszcza panowie, krzykną najgłośniejsze veto...

— Byliśmy je raz w tej wojnie złamali — odparł kanclerz — a już potem łatwiej pójdzie. Raz obalone, nie powstanie ono tak rychło... Szczęśliwa wojna, powróci Królowi cały stracony urok... przekonają się wszyscy, iż nie o mordzie szlacheckim, ale o potęgę Rzpłtej marzyliśmy, dając do przedsięwzięcia tego... i ulegną. W tej wojnie, a mówię to wam otwarcie, idzie przedewszystkiem o zwalczenie szlacheckiego veto; gdy ono upadnie, wszystko inaczej pójdzie a Rzpłta, na wzór innych państw, ze wzmocnią władzą królewską, zająśnieją potęgą!

Kazanowski nie odrzekł na to nic. Walczyć z elokwencyą Ossolińskiego, zdawało mu się niepodobnem, przesłta sam czuł, iż argumenta jego do przekonania mu trafiały, jakiś jeno lęk go chwycił przed budzeniem potęgi kozackiej, która zdawała się zupełnie złamana i spała od lat dziesięciu w nieprzerwanej niemal martwocie.

Ale Ossoliński i te wątpliwości zwalczyć umiał.

— Kozakom, mówił, sprawiedliwość uczyniona być musi, bez tego nie będzie spokoju i bezpieczeństwa w Rzpłtej... zanadto się tu rozgrała swawola komisarzy i podstarościch pańskich, zanadto daleko szła pogarda dla tych, których chłopami zwano a którzy byli i mogą być w przyszłości dzielną granic obroną...

Sprawy krajowe.

Posiedzenie komisji prawniczej w Wydziale krajowym.

(x) Przewodniczący p. Bereźnicki zagaił posiedzenie przemową.

Przewodniczący podaje do wiadomości, że następujący członkowie komisji usprawiedliwili swoją nieobecność: pp. dr. Fruchtman, Lenartowicz, dr. Łazarski, dr. Rybicki i dr. Małachowski.

Dr. Rybicki nadesłał list, w którym wypowiedział swoje zapatrywania. List ten, ze względu na cenne w nim zawarte uwagi, osobno ogłosimy.

Przystąpiono do porządku dziennego. Przedewszystkiem należało rozstrzygnąć pytanie zasadnicze, jakie się z mandatu sejmowego nasuwało pod względem formalnym:

Czy potrzeba reformy sądowego postępowania w sprawach niespornych musi być badana za pomocą zbierania odpowiedniego materiału faktycznego? czy też potrzeba ta jest tak powszechnie uznaną i notoryczną, że tej pracy przygotowawczej nie należy podejmować?

Zgodzono się jednomyślnie, ażeby to badanie przeprowadzić.

Należy jednak ułożyć kierunek badania, zgodzić się na zasady, według których trzeba zreformować dzisiejszą ustawę i te zasady mogłyby zawrzeć w kwestyonyaryuszu, który po kraju rozesłany zostanie.

W takim razie 3 te punkta muszą być podniesione: 1) Stan istniejący postępowania w sprawach spadkowych i opiekuńczych jest zły, co jednak trzeba stwierdzić za pomocą badania szczegółowego.

2) Zbadać, jakie jest postępowanie w tych sprawach i jakie jego skutki gdzieindziej; a mianowicie, jaki jest stan sprawy w innych krajach austriackich i jakie jest postępowanie za granicą.

3) Wreszcie ułożyć zasady, które Wydział krajowy miałby zamieścić w rozesłać się mającym kwestyonyaryuszu.

Prezydent Jasiński podnosi, że zbadać dzisiejszego stanu rzeczy, w głównej mierze zawisło od aktów sądowych, a więc tylko przez sądy mogłoby być przeprowadzone. Wobec przeciążenia sądów pracą trudno jednak domagać się od nich, aby one same tę pracę zbierania materiałów podejmowały. Chodzi więc o to, kto ma to robić? Mowca podnosi myśl, czyby pracy tej nie powierzyć delegatowi Wydziału krajowego i delegatom Wydziałów powiatowych. Delegat Wydziału krajowego upoważniony przez prezydenta sądów apelacyjnych, miałby wgląd w akta sądowe i miałby tym sposobem całą pracę przygotowawczą zbierania materiałów przeprowadzić.

Prof. dr. Madeyski zgadza się z tą myślą w zupełności i dodaje kilka szczegółów dotyczących sposobu zbierania dat. Wydziały powiatowe wysyłają delegata do

każdej gminy, w której należałoby zbadać tylko kilka punktów.

Należałoby się ograniczyć tylko do tych pytań:

1. Ile w danej chwili jest majątków sierocińskich?

2. Jak one są administrowane? Jaki dochód przynoszą?

3. Czy dochody z tych majątków obracane bywają na wychowanie sierót? Czy składane do sądu? Co się z nimi dzieje?

4. Czy rachunki z administracji są składane?

5. W jaki sposób odbywają się w gminie działy spadkowe?

Na te pytania wójt i detaksatorowie w każdej gminie mogą co do cyfry dokładnie dać odpowiedź.

6. Ile procesów wywiązało się skutkiem spadków?

Prof. dr. Zoll najzupełniej godzi się na ten tok postępowania, przedewszystkiem jednak podnosi jako nader trafną myśl prezesa Jasińskiego, wysłania urzędnika Wydziału krajowego, celem przeprowadzenia badań na miejscu.

Wypadałoby wybrać kilka powiatów, np. 10 powiatów w rozmaitych okolicach Galicyi, i w nich przeprowadzić badania przez urzędnika Wydziału krajowego.

Prof. dr. Madeyski sądzi, że takie same pytania, na jakie zbierać mają odpowiedzi Wydziały powiatowe, przesłać potrzeba do wszystkich notaryuszów, i od nich wiadomości zasięgnąć (z wyjątkiem może pytania 1: ile jest w danej chwili spadków).

Co do drogości postępowania spadkowego, powinien zebrać daty urzędnik Wydziału krajowego z aktów sądowych.

Pytania, jakie dla delegata Wydziału krajowego się nasuwają, byłyby następujące:

1. Ile pertrakei spadkowych przybywało w każdym roku, poczynsz od 1880 do końca 1887?

2. Jak długo trwa załatwienie, licząc od dnia śmierci spadkodawcy do dnia wydania dekretu dziedzictwa?

3. W ilu pertraktacjach spadkowych znajduje się gospodarstwo nieruchomości?

4. W ilu spadkach pozostały małoletnie dzieci?

5. Wiele wynosiła należytość, przyznana notaryuszowi, w stosunku do wysokości spadku?

6. Jakie spostrzeżenia nasunęły się co do przeprowadzenia opieki i zdawania rachunków z opieki?

Nadto należałoby zbadać i przestudować stan ustawodawstwa zagranicznego w państwach europejskich; a wreszcie zbadać jakie praktyczne wyniki to postępowanie w każdym kraju pociąga za sobą.

Jaki jest stan rzeczy w innych krajach austriackich, o tem można zasięgnąć wiadomości przez zapytanie o to wszystkich innych Wydziałów krajowych.

Na te wszystkie propozycje zgodzono się jednomyślnie, poczem przystąpiono do omówienia zasad, według których reformę przeprowadzić należy.

Zasady te umieszczone być winny w kwestyonyaryuszu, który Wydział krajowy rozesłał do Prezydów apelacji, Wydziałów powiatowych, notaryuszów, Izb notaryalnych i adwokackich, Wydziałów prawa w Uniwersytetach, Towarzystw prawniczych, celem zasięgnięcia ich opinii.

Z kolei przystąpiono do omówienia materialnych zasad zamierzonej reformy.

Pierwszy zabiera głos prof. dr. Madeyski.

Kwestya najważniejsza do rozwiązania byłaby ta, komu pertraktację spadkową powierzyć. Tu rozmaite były poddawane myśli i sposoby. Ciągłe i ciągle słyszę o tem, że sędziów pokoju nam brakuje. Co to znaczy dla spraw spadkowych? Nie na tem polega istota sędziów pokoju, żeby był bezprawniejszy kwalifikacyi i przez ludność wybierany. Dobro instytucyi sędziów pokoju polega na tem, że sędzia pokoju jest zawsze blisko, ma znajomość lokalnych stosunków i dla tego, że jest zżyty z tą ludnością, w pośród której mieszka, że jej potrzeby i interesy zna, dla tego załatwia wszelkie sprawy szybko, krótko i ugodowo bez procesów.

Sędzia pokoju bywa pospolicie prezesem Rad familijnych. U nas takimi sędziami pokoju mogą być notaryusze.

Tę kwestyę trzeba stanowczo rozstrzygnąć.

Ja jestem tego zdania, że tak czynności pertraktacji spadkowych, jako też załatwiania opiekami trzeba się zdecydować raz oddać notaryuszom, jako samodzielnym urzędnikom odpowiedzialnym, ale zmienić przy tem trzeba system taryfowania i ściągania należytości materialnych. Takich urzędników moglibyśmy nawet śmiało nazwać sędziami pokoju. Co jednakże stanowczo potrzeba raz uczynić, to wyłączyć postępowanie spadkowe z zakresu działania dzisiejszych sądów powiatowych i oddać komu innemu.

Czyż więc doradzałby kto utworzenia nowej jeszcze falangi osobnych urzędników dla spraw spadkowych?

Weźmy tych ludzi, którzy po powiatach już są, którzy w rzeczywistości dziś nie mają żadnej podstawy istnienia prócz możliwych wypadków, w których zachodzi potrzeba przymusu notaryalnego.

Tym sposobem uzyskalibyśmy właściwie instytucyę sędziów pokoju, którzy oprócz tego byłiby notaryuszami, do spisywania aktów, które według ustawy o przymusie notaryalnym do spełniania im przypadają, tudzież w ogóle kontraktów. Od prowadzenia procesów notaryusze wtemczas powinni być absolutnie wykluczeni. A wtedy i tylko wtedy będziemy mieli gwarancyę, że z jednej strony instytucya ta będzie mogła zdrowo na przyszłość rozwinąć się, z drugiej zaś strony, że pertraktacje spadkowe będą mogły być przeprowadzane jak najszybciej, najprościej i najtaniej.

Na czem polega czynność spadkowa?

Na tem, aby stwierdzać pewne fakta prawne z wiarygodnością publiczną. Na cóż jest notaryusz z powołania swojego w ogóle? Na to właśnie, ażeby fakta prawne urzędownie stwierdzał.

Trzeba mu w czynności spadkowej dać do pomocy zwierzchności gminne a to dlatego, iż do policyi miejscowej powinno należeć zabezpieczenie majątku pośmiertnego od rozszarpania.

Stwierdzenie, że ktoś umarł, że zgłosili się o tacy a tacy krewni, że według stwierdzenia interesowanych został taki a taki majątek, że jego wartość tyle a tyle wynosi, wszystko to są fakta prawne, mające być dokumentem publicznym stwierdzonymi.

I pytam się, dla czego to ma robić sąd, kiedy to jest czynność z natury swojej należąca do atrybucyi notaryuszów? A jeżeli do tego będzie to notaryusz, nie komisarz sądowny, lecz urzędnik samoistny wprost odpowiedzialny, to wtedy rzecz całkiem się zmieni. I wtedy nie będzie tej pisaniny po sądach co obecnie; gdyż notaryusz sporządzi wszystko czego potrzeba, zaś sąd wyda tylko na podstawie ustawy ewywalnej dekret dziedzictwa. Nic więcej. Można by się obawiać, że takiej pracy notaryusze nie podolają.

Mówiliśmy o tem na posiedzeniu Towarzystwa prawniczego w Krakowie. Tam już zgodziliśmy się na to, że należałoby urządzić instytucyę przysięgłych, kwalifikowanych, egzaminowanych kandydatów notaryalnych, którzyby pod kaucyjną odpowiedzialnością notaryuszów zastępowali ich w czynnościach spadkowych samoistnie. Będzie to taniej kosztować, aniżeli zdwojenie liczby notaryuszów. Druga rzecz, którą już także podniosłem w Towarzystwie prawniczem w Krakowie, to, że dzisiejsza ustawa o pertraktacji spadkowej wychodzi z założenia, które w rzeczywistości okazuje się fikcyą. Mianowicie notaryusz powinien jechać na miejsce i poświadczyć fakt istniejący, a więc wprost fakt, że jest majątek spadkowy tylko taki a taki, że po zmarłym pozostali ci a ci krewni. Tymczasem notaryusz może stwierdzić tylko wymienione fakta tak, jak mu strony interesowane i zwierzchność gminna wskazały, lub opowiedziały; więcej nad to, co się notaryusz dowiędzie w ten sposób, on sam nie wie. A zatem zmienić należy treść notaryalnego poświadczenia. On niechaj otwarcie potwierdza tylko to, że zwierzchność gminna i strony interesowane to a to przed nim zeznały. Notaryusz nie potrzebowałby wtedy tam wyjeżdżać na miejsce. Wyjątkowo chyba, gdzie są większe masy, gdzie stan masy i względy publiczne tego wymagają, tam musiałby być notaryusz osobiście.

Zresztą wszędzie zwierzchność gminna, a więc wójt wraz z dwoma detaksatorami sądowymi miałyby obowiązek być na miejscu i to co strony pokażą, to powinni oszacować.

Kiedy przychodzi termin u notaryusza, wtedy stają przed nim wójt z detaksatorami i powiadają mu: jest taki majątek, ma wartość taką, o ile dowiedzieliśmy się, tacy są krewni. Notaryusz konstatuje urzędownie te zeznania, które mu w ten sposób podano.

Jakież remedium może być przeciw kłamstwu stron interesowanych?

Przyzwijcie Chmielnickiego, ja mocen jestem dać mu uroczyście poręczenia...

Kazanowski chociaż nie zupełnie jeszcze przekonany, wszakże widząc, jako pan Ossoliński wyraźne intencje królewskie wypowiada i nie znajdując już na wymowne jego argumenta responsu, posłał po Chmielnickiego, który, jak już wiadomo, przybył raz pierwszy na to wezwanie i ujęty elokwencyą kanclerza, czynił mu niejaki obietnice, choć niepewne i chwiejne. Mając plany zdrady uknuł, ofiarowanego sobie hetmaństwa nie akceptował, odkładając to na czas późniejszy a mówiąc jako i bez tego gotów jest na rozkaz królewski iść przeciw Tatarom.

Z tej konferencji nie bardzo był zadowolony pan Ossoliński a przyczyną w słowach Chmielnickiego jakowąś zdradę, zwołał jeszcze do Czerkas innych starszych w wojsku zaporoskiem, przede wszystkim zaś Barabasza, który też natychmiast wyprawiony został do Bohdana, aby go raz jeszcze z ostrowa do zamku sprowadził...

Napróżno wszakże czekano na powrót Barabasza i przybycie Chmielnickiego. W obszernej komnacie zamkowej siedzieli noc niemal całą Ossoliński i Kazanowski, naradzając się żywo z przyzwanymi starszymi, assawułami i sotnikami, między którymi znajdowali się rotmistrz kozaków rejestrowych Topicha, Nestorenko, Hajduceńko, Elias Kalenaka, Wadowski, Gurski i inni. Wszyscy oni przysięgali wierność Królowi i obiecywali posłuszeństwo jego rozkazom. Obietnice te rozpromieniały oblicze pana Ossolińskiego, wszakże niepokoiło go to mocno, że Barabasz nie wracał. Odpra-

wiwszy tedy starszą koczarką i umocniwszy raz jeszcze ich serca piękną przemową, wyszedł pan Ossoliński wraz z Kazanowskim na dziedziniec zamkowy, a potem po za mury i bramę i tam na wzgórkę stanawszy, rozglądał się, żali Barabasza, który wyraźnie przyrzekał, iż długo bawić nie będzie, powracającego nie ujrzy.

Dokoła wszakże było pusto. Xiężyc już zaszedł i brzaski dzienne przebiegały się na niebie, gasząc gwiazdy. A gdy tak stali obaj zapatrzeni w przestrzeń, ujrzeli nagle pomiędzy dwórkami przedmieścia postać jakąś wysoką, chudą, przemysłającą się spiesznie, która widocznie ku zamkowi dążyła.

Za moment człek ten był już przed nimi a zdyszany, nieledwie do nóg panu Ossolińskiemu przypadł, wołając:

— Miłosierdzie to jest boskie, że Waszą Miłość tu spotykam... bo oto nie wiedziałem, żali mnie do zamku przypuszczają, a ważne nowiny niosę...

— Ktoś ty jest? zagadnął Ossoliński, na widok tego człowieka, który odziany nędznie, o twarzy bardzo wymierzniatej i chudej, z zapadniętymi oczyma, które gorączkowe rzucały blaski, całe zaufania nie wzbudzał, a raczej przestraszającym przerażał... Włosy długie, skudłaczne a siewające na ramiona mu spadały.

— Ktoś ty jest? powtórzył kanclerz, gdy na zapytanie jego człek ów nie dawał rychłego responsu.

Kazanowski zbliżywszy się, pilnie się przypatrywał owej postaci.

— Al — zawołał po chwili — to pątnik pobożny, który był mi bardzo usil-

nie polecony przez znanego i wam dobrze, mości kanclerzu, świątobliwego Dominikanina O. Polikarpa. Chodzi tu on oddawna między ludem a modlitw ich uczy i pobożności daje przykłady; pono z Litwy jest... nazwiska swego wszakże powiedzieć nie chce...

Ossoliński z ciekawością spojrzął na pątnika, który z pochyloną głową stał przed nim, jakby wstydząc się słów Kazanowskiego.

— Co po moim nazwisku? wtrącił ponuro. Bylebym Bogu, Rzpłtej i Królowi wiernie służyć mógł — a jużby mnie tam w niebiesiech, kędy być pragnę, poznali...

— Ale tu na ziemi, przerwał Ossoliński, jakoż słowem takim wierzyć, gdy niewiedomo od kogo pochodzą...

Pątnik podniósł głowę i zapadłemi swemi a świecącymi oczyma spojrzął w twarz kanclerza.

— Gdyby Waszej Miłości do uwierzenia słowem moim potrzeba było mego nazwiska, to gotów jestem je wyznać, jakkolwiek ono wam nic nie zwiastruje... Przebrzmi bez znaczenia w uszach waszych... Ale oby darmo nie przebrzmiały prośby!...

Ossoliński z coraz rosnącym zdziwieniem słuchał słów pątnika z niezwykłym wypowiadanych zapałem. Z ust tego człowieka, który na żebraka wyglądał, padały wyrazy urywane, szybkie i natchnieniem przejmujące.

— Jakież to są prośby? zagadnął.

— Ratujcie, mości kanclerzu, Króla i Rzeczpospolitę!... zawołał pątnik. Zdrada tu się gotuje wielka... całe kozactwo

niemal zbuntowane; na Siczy Chmielnicki przygotował już wszystko a z Tatarami jest w porozumieniu; dziś tu byłem widziałem go przed momentem, gdy owego zwierzę dzikie, Tarasa Bihuna, odwiezdział, a już pewno nie w dobrych zamiarach...

Ossoliński porwał się w zdumieniu wielkiem.

— Chmielnicki tu? — zawołał — nie może to być, wszakże Barabasz u niego na ostrowie jest...

— Na Boga przysięgam! przerwał pątnik, jakom go tu widział, gdy do chałupy Tarasa wchodził... Szedł z drugim, który przezornie oblicze swe krył, że go dobrze dojrzeć nie mógł, ale tak mi się zda, że to jest ów polak, Krzyczewski, dowódca rejestrowców czerychskich... Jużem go dawno posadzał na zdradę... a musiała to być jakaś straszna namowa, kiedy tak tajemnie, w nocy tu przyszli... Słów dosłyszec nie mogłem, ale ich widział dobrze i zaraz tu pobiegłem, aby wam, mości kanclerzu, wiadomość dać. Straszliwe gotują się rzeczy!...

— Nie może to być — wtrącił Kazanowski — aby Krzyczewski na zdradę się zwał, ani przeciw wierny, chociaż Bohdana zasłania i broni...

— Nie wiercie! — zawołał pątnik z zapałem — nie wiercie ani rejestrowym, ani ich dowódcom! są niekiedy wierni, ale ich mało — większość zdradziecka!...

(Ciąg dalszy nastąpi).

Lwów, 9 sierpnia.

— **Najj. Pan** raczył najmiłościwiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły gminie Stoki, w powiecie bóbreckim, na budowę szkoły, za pomocą w kwocie 100 złr. w. a.

— **P. Karol Oestreicher**, dyrektor kolei Czerniowieckiej, powrócił do Lwowa z konferencji technicznej z Amsterdamu, gdzie wysłany został z ramienia głównego zarządu i przy której to sposobności jako znakomity technik badał wszystkie ulepszenia na drogach żelaznych.

— **Senat akademicki** c. k. Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie uchwałą jednomyślną upoważnił swego Rektora, dr. Spissa, podziękować p. Józefowi Saremu, c. k. inżynierowi w Krakowie, za gorliwy i pełen niezwykłego poświęcenia udział w pracach około wewnętrznego urzędnictwa *Collegii novi*, oraz w innych sprawach uniwersyteckich. Spełniając tę jednomyślną uchwałę Senatu akademickiego, Jego Magnificencyja Rektor dr. Spiss, przesłał p. Józefowi Saremu wyrazy wdzięczności krakowskiej *Almae matris* za uprzejmość, jaką p. Sare przy każdej sposobności w stosunkach urzędowych z Uniwersytetem okazywał; za gorliwość i niezwykłe poświęcenie, jakie udowodnił biorąc udział z Senatem akademickim w wewnętrznym urzędzie *Collegii novi*, a zwłaszcza w krokach przygotowawczych i opracowaniu planów na nowy gmach kliniki chirurgicznej, który się obecnie pod jego świątelnym dozorem buduje; wreszcie za tę gotowość, jaką zawsze okazywał i okazuje w sprawach, w których Uniwersytet potrzebuje jego umiejętnej pomocy lub rady. Uniwersytet Jagielloński też, nie mogąc p. Saremu inaczej okazać swej szczerzej a wielkiej wdzięczności, pragnie przynajmniej w ten sposób dać mu dowód swego uznania, iż imię jego zapisał jako męża dobrze dla starej krakowskiej wszechszkoły zasłużonego.

— **Z konserwatorium gal. Towarzystwa muzycznego.** Z dniem 1 września br. rozpoczyna się rok szkolny 1888/89, w którym udzielane będą następujące przedmioty: 1. Nauka śpiewu solowego dla pań i mężczyzn (prof. W. Wysocki), nauka śpiewu choralnego dla pań i mężczyzn (prof. W. Sierosławski). 2. Nauka gry na skrzypcach (prof. M. Wolfsthal), na wiolonczeli (prof. A. Sladek), na kontrabasie (p. F. Theuer). 3. Nauka gry na flecie (p. F. Lang), na oboi (p. F. Fugl), na klarnecie (prof. F. Linka), na fagocie i na waltorni (p. F. Kereczek), na trąbce (p. I. Lichtenberg), na trombonie (p. F. Berthold). 4. Nauka gry na fortepianie: prof. pani W. Malisz, panna W. Zellinger i prof. K. Kozłowski, W. Sierosławski, F. Słomkowski, W. Wszelaczyński). 5. Nauka gry na organach i szkoła organistów (prof. dyr. R. Schwarz). 6. Cwiczenia zbiorowe instrumentalne i wokalne. 7. Nauka teorii: a) harmonia i kontrpunkt (prof. F. Słomkowski); b) ogólne zasady muzyki i historia muzyki (prof. S. Niewiadomski); c) estetyka muzyki (prof. W. Wszelaczyński); d) nauka deklamacji, p. F. Wysocki, artysta sceny polskiej.

Do obranego głównego przedmiotu należą według planu nauki przedmioty dodatkowe i nadobowiązkowe, a te są: ogólne zasady muzyki, harmonia, historia muzyki, estetyka muzyki, nauka deklamacji, język francuski i włoski, śpiew choralny, fortepian. Zapisy rozpoczynają się od 25 sierpnia w kancelarii Towarzystwa (gmach teatralny) od godz. 10 do 12 przed południem i od 5 do 7 po południu. Rok szkolny w konserwatorium rozpoczyna się z dniem 1 września a kończy się 30 czerwca każdego roku, nauka zaś rozpoczyna się 10 września. Uczeń, chcąc wstąpić do konserwatorium, winien zgłosić się z początkiem roku szkolnego najdalej do 9 września w kancelarii Towarzystwa muzycznego, która już od 25 sierpnia zgłoszenia przyjmować będzie. Zgłaszający się po terminie, a mianowicie w czasie od 10 września do końca października, może być przyjęty, jednak za złożeniem podwójnego wpisowego i taksy egzaminacyjnej. Po upływie jednak i tego czasu o przyjęciu postanawia Wydział Towarzystwa muzycznego na podstawie podania, wniesionego przez ucznia.

— **Gal. Towarzystwo leśne** odbędzie szóste swe doroczne walne zgromadzenie w Kolumni, w dniach 20—22 b. m. Dnia 19 b. m. o godzinie 7 wieczór zebranie powitalne członków i gości w sali Kasyna miejskiego. Dnia 20 o godzinie 9 rano i o godzinie 5 po południu obrady w sali Kasyna miejskiego. Dnia 21 o godzinie 7 rano, wycieczka do lasów rządowych w Kniaźdworze, Peceziżynie i Słobodzie rungórskiej. Dnia 22 o godzinie 7 rano wycieczka do Kluczowa, a o godzinie 3 po południu dalsze obrady i zamknięcie walnego zgromadzenia. Przedmioty obrad: I. Sprawy administracyjne: Sprawozdanie wydziału za rok 1887/8. Zdanie liczby z obrotu funduszy w roku 1887/8. Uchwalenie budżetu na rok 1889. Wybór miejsca przyszłego zgromadzenia walnego. Mianowanie członków honorowych. Wybór czterech członków wydziału, komisji rewizyjnej na rok 1889 i referenta do sprawozdania

Sądzą, że manifestacyjna przysięga, która powinna być dopuszczoną bez procesu na żądanie dziedzica, wierzyciela lub legatarjusza.

Ale wszystko to wymaga jeszcze jednej zmiany koniecznej, to jest system taryfowania i sposób ściągania należności notaryalnych musi być stanowczo zmieniony.

Taksa powinna być obliczoną podług wartości majątku, bez względu na to, jak długo notaryusz pracował dla ubogich darmo; dla mniej zamożnych taryfa mała, a w miarę zamożności taryfa progresywna. Te taryfy niechaj urzędy podatkowe same wymierzają i ściągają razem z należnościami skarbową. — Gdyby te zmiany, które rozwinęliśmy w życie, to sądzą, że osiągniemy na polu postępowania spadkowego wszystko to, co przy zasadzie oficjalności w naszych stosunkach, da się wogóle osiągnąć.

Regulamin

do ustawy o opodatkowaniu spirytusu.

(Dokończenie.)

c) Przy badaniu mocy alkoholu należy postępować w następujący sposób:

aa) Jeżeli spirytus znajduje się w beczkach, natenczas należy za pomocą lewaru lub innego stosownego przyrządu zaczerpnąć z każdej z beczek i to ze średniej warstwy, pewną ilość spirytusu i zmierzyć takowy za pomocą studzielnego alkoholometru. Gdyby nie było na miejscu alkoholometru zaopatrzonego w urzędową cechę, to należy zaczerpnąć z każdej beczki próbki należącej do czystych i wypłukanych naprzód w tym samym spirytusie flaszek, takowe zapieczętować i badanie mocy alkoholu przy zawezwaniu partyi przedsięwziąć w najbliższym urzędzie skarbowym, który posiada przepisany alkoholometr.

bb) Jeżeli spirytus znajduje się w rezerwoarach, należy wziąć próbki z warstwy górnej, średniej i dolnej i to w równych ilościach, takowe dokładnie zmieszać i następnie zbadać moc alkoholu. Jeżeli strona oświadczy, iż nie może podać mocy alkoholu, to nie należy wskutek tego odrzucać zgłoszenia. W takich razach należy zawsze badać moc alkoholu.

cc) Przy likworach i rozolisach, w których zawartość cukru wynosi najmniej 10 kilogram. na hektolitr, należy z wyjątkiem przypadków pod lit. b) punkt cc) ustęp 3 wyszczególnionych, przyjmować moc alkoholu na 36 stopni studzielnego alkoholometru. W razie wątpliwości, czy zawartość cukru dosięga podanej najniższej wysokości należy próbkę zapieczętowaną pieczęcią urzędową i strony przesłać do władzy skarbowej pierwszej instancji, która zarządzi odnośne badania i dalsze kroki.

dd) Przy araku, rumie itp. we fiaskach, należy tylko na próbę badać moc alkoholu.

Badania podobnego należy zaniechać, jeżeli partya poda, iż odnośny płyn zawiera najmniej 60 stopni alkoholu.

ee) We wszystkich przypadkach wyszczególnionych w ustępie 8 lit. b) dd) tego regulaminu należy przyjąć moc alkoholu na 50 prc.

dd) Jeżeli przy rewizji zapasów okazało się, iż tak ilość, jak i moc alkoholu zgadzają się dokładnie z cyframi, podanymi w zgłoszeniu i jeżeli nie ma powodu do powątpiewania w inne daty, zawarte w zgłoszeniu, to można co do pozostałej części zapasów zadowolnić się badaniem próbnym ilości alkoholu.

Również można zaniechać urzędowego dochodzenia stopni alkoholu, jeżeli na przedłożonej przez stronę fakturze, lub w księgach handlowych podana jest moc alkoholu i jeżeli co do podanych tamże dat nie zachodzi żadna wątpliwość; odnośne zgłoszenie strony ma służyć następnie za podstawę podatku dodatkowego.

e) Co się tyczy mieszaniny wina i wódki, podlegającej opłacie podatku dodatkowego, to mają władze skarbowe, jeżeli się dowiedzą o takich mieszaninach, i jeżeli właściciel tychże nie podaje, że moc alkoholu wynosi najmniej 18 prc. — wziąć próbki z tej mieszaniny skonstruowanej poprzednio ilości jej. Zresztą należy postąpić w sposób podany pod lit. c) cc).

f) Przy wykonywaniu swego prawa co do żądania wykazu opodatkowania zapasów palonych napojów spirytusowych w chwili obowiązywania ustawy t. j. 1 września 1888 i co do żądania wykazów opodatkowania lub sprowadzania zapasów spirytusu w o określonym ustawą 60-dniowym okresie, jakoteż przy wykonywaniu rewizji celem skonstruowania zapasów napojów spirytusowych, mają się organa skarbowe trzymać przepisów podanych w 8 i 9 rozdziale regulaminu cłowego i państwowo-monopolowego.

Rozumie się samo przez się że straż skarbową nie może poprzestać na kontrolowaniu tylko zgłoszonych zapasów. Bardzo ważną część jej zadania co się tyczy jej kontroli, polega na tem, aby każdy, kto w chwili obowiązywania ustawy posiada jakiś opodatkowany podlegający zapas spirytusowych napojów i takowego nie zgłasza zgodnie z przepisami, aby każdy taki został wykryty i protokół z nim zrobiony.

Straż skarbową a szczególnie powiatowi kontrolorzy, powinni polegając na własnych spostrzeżeniach i na odpowiednim wywiadywaniu się od osób, które mogą podać, to w danej miejscowości ma zapasy spirytusu, lub kto takowymi handluje, starać się podołać całkowicie i tej części włożonego na nich zadania kontroli. Odnośne daty należy zbierać jeszcze przed chwilą obowiązywania ustawy spirytusowej.

Przedewszystkiem należy jak najbaczniejszą zwracać na to uwagę, iżby nie obchodzono przepisów o podatku dodatkowym, przez rozdawanie do przechowania rozmaitym osobom ilości spirytusu, wolnej od podatku. Oznaką podobnego postępowania będzie przedewszystkiem ta okoliczność, że zapasy tego wolnego od podatku spirytusu, będą się znajdowały w naczyniach, zamkniętych w niezwykajny sposób.

Badanie zapasów wódki u handlarzy, w domach składowych, w przedsiębiorstwach komunikacyjnych (na kolejach i okrętach), należy rozpocząć zaraz dnia 1 września r. 1888.

Organa uprawnione do odbierania podatku, mają utrzymywać w dokładnej ewidencji te podatki dodatkowe, na które udzieloną została zwolka i czuwać nad tem, aby wpływały w należyty terminie skredytowane sumy.

g) Gdyby zapłata skredytowanego podatku nie nastąpiła w terminie płatności, lub w razie, gdyby ten termin przypadł na niedzielę lub święto, w najbliższym dniu powszednim, to należy natychmiast donieść o tem przełożonej władzy skarbowej pierwszej instancji, a to w celu egzekucyjnego ściągnięcia należności;

h) Władze skarbowe mają się o to starać, iżby został ogłoszony przez dzienniki i urzędy gminne obowiązek stron do zgłoszenia zapasów pędzonych napojów spirytusowych. Mają również podać do wiadomości publicznej w drodze dzienników i za pośrednictwem przełożonych gmin, sposób tego zgłoszenia.

Do 1 października 1888 r. mają krajowe dyrekcje skarbu przesłać Ministerstwu skarbu wykaz zgłoszonych zapasów spirytusu i powziętego oraz skredytowanego od takowych podatku konsumcyjnego.

Z Berlina.

(Z kół dworskich. — Cesarz Fryderyk i książę Bismarck. — Zapowiedź przyjazdu kardynała Schiaffino do Friedrichsruh. — Minister Herrfurth i ustawa przeciw socyalistom.)

W liście z Berlina do *Corr. de l'Est* zapewniają ponownie, iż nastąpiło znaczne polepszenie stosunków między Niemcami i Anglią. Jako wskazówkę przytaczają tę okoliczność, że cesarzowa Fryderykowa pierwsza przybyła powitać Wilhelma II po jego powrocie z podróży; mówią, że ten krok cesarzowej wdowy jest w związku z odeśnięciem do Berlina pamiętników Fryderyka III, które znajdować się miały w Anglii. Cesarz Wilhelm uda się do Anglii, aby oddać babce wizytę. Cesarz postępuje zupełnie zgodnie z kanclerzem, tak w zewnętrznej polityce, w której dążą obaj jedynie do utrwalenia pokoju, jak w polityce wewnętrznej, w której wejdą niebawem na porządek dzienny sprawy szkolne, socyalne, oraz zakończenie kwestyi religijnej. Kardynał Schiaffino, przed powrotem do Brukseli 15-go b. m. uda się pierwszej do Friedrichsruhe, gdzie naradzać się będzie z księciem Bismarckiem, jak mówią, w sprawie pobytu cesarza w Rzymie.

Piszą z Berlina: Stanowisko nowego ministra spraw wewnętrznych, Herrfurtha, wobec socyalnej demokracji, jest bezustannie przedmiotem mniej lub więcej śmiałych rozumowań i przypuszczeń. I tak, jeden z organów giełdowych utrzymuje, iż minister jest przeciwnikiem wszelkiego obostrzenia ustawy, a nadto, że strajki robotnicze ocenia tylko wedle miary zwykłych sporów pomiędzy prawodawcami a robotnikami, niepołączonych zresztą z wielkim niebezpieczeństwem. Zapatrywanie takie stanowisko oczywiście drastyczne przeciwieństwo do zasad byłego ministra Puttkamera, zwolennika jak najsurowszego przeciwko socyalnym demokratom systemu, i autora znanego rozporządzenia przeciwko strajkom.

Kreuz Zeitung, stając w obronie konserwatyzmu Herrfurtha, zaznacza, iż artykuł giełdowego organu „zawiera wszystko inne, prócz zapatrywania sfer kierowni-

czych“. „Słyszeliśmy przynajmniej — tak kończy dziennik konserwatywny — że nie myślał tam wprawdzie o obostrzeniu ustaw przeciwko socyalistom, że jednak prawomocnego dotąd rozporządzenia ministerjalnego przeciwko agitatorom strajkowym nie wrzuceno jeszcze do starych rupieci“.

Z Petersburga.

(Głos z powodu ostatniego zjazdu monarchów. — Zjazd lekarzy. — Kontrola popisowych izra litów).

Powracając do zjazdu cesarskiego, *Swiet* tak pisze:

„Niektóre gazety zapewniają, iż w czasie wizyty cesarza Wilhelma II w Petersburgu pomiędzy hr. Herbertem Bismarckiem a p. Giersem zawarty został układ, na mocy którego ma być wstrzymana walka ekonomiczna na zasadzie nowego traktatu handlowego. Nie wierzymy tym wieściom, chociaż nie dlatego, by fakt sam stał w jakiegokolwiek sprzeczności z politycznym systemem niemieckiego kanclerza. Prawda, iż załagodzenie ekonomicznych nieporozumień Rosyi z Niemcami nie jest możebnem bez zniesienia ceł zbożowych. Ale ks. Bismarck nie zajmuje się podobnemi błahostkami. Jest to polityk realny, dzienniki zaś jego mogą dziś dowodzić tego właśnie, co wczoraj było przez nie uznawane za bezpodstawne. Cała rzecz w tem, iż usunięcie zatargu ekonomicznego jest rzeczą zbyt poważną, aby mogło być dokonane w czasie krótkiego pobytu władcy Niemiec w Petersburgu. Nie należy do bezwzględnych zwolenników systemu protekcyjnego, sądzą jednak, iż wiele z tego, co było w ostatnich latach zrobione dla ochrony naszych kresów zachodnich od napływu produktów niemieckich, miało pewną zasadę i było pomyślane głęboko, bo ocaliło „kraj przywiślański“ od zupełnego zniemczenia. Prasa niemiecka wielokrotnie dawała do zrozumienia, iż pierwszym krokiem do zawarcia pokoju ekonomicznego musiałaby być zmiana praw, dotyczących zakazu nabywania nieruchomości przez cudzoziemców w kraju zachodnim. Mamy nadzieję, iż prawa te pozostaną w swej mocy. Widocznie urodzaje, jakich spodziewać się należy w Rosyi, o bok przewidywanych nieurodzajów w Niemczech, dały wiele do myślenia twórcom niemieckich ceł zbożowych. Ale właśnie ta okoliczność, zmuszająca Niemców do kupowania naszego zboża, skłaniać powinna do wystrzegania się wszelkich pospiesznych ustępstw“.

W styczniu roku przyszłego odbędzie się w Petersburgu trzeci zjazd lekarzy z całego państwa, połączony z wystawą specjalną.

Między innymi środkami, mającymi na celu skłonienie ludności izraelskiej do prawidłowego odbywania powinności wojskowej, zostało poleconem, ażeby przy wykonywaniu patentów na prawo handlu i przemysłu, izraelici składali poświadczenia o dopełnieniu powinności poborowych lub zapisaniu do oddziałów konskrypcyjnych. Poświadczenia te wydaje policja, a wydział patentowy czyni na patentach odpowiednią wzmiankę.

Kandydatura ks. Waldemara.

Wspominaliśmy już kilkakrotnie o pogłosce, jakoby miały być czynione z pewnej strony zabiegi w interesie nowonienawidzonej kandydatury ks. Waldemara duńskiego na tron bułgarski. Wedle najświeższych wiadomości, pogłoska ta pozbawiona jest realnej podstawy. Dzienniki duńskie przypominają przy tej sposobności, iż już roku zeszłego król grecki, Jerzy, brat ks. Waldemara, oświadczył się jak najkategoryczniej przeciw przyjęciu przez księcia korony bułgarskiej, a gdy zgromadzenie narodowe w Sofii proklamowało księcia swym władcą, zebrała się w Kopenhadze natychmiast rada familijna, która przychyliła się we wszystkich punktach do zapatrywania króla greckiego. Również car Aleksander nie był przychylnie usposobionym dla tego planu, a zdaniem wyżej wspomnianych dzienników nie ma wątpliwości, że zapatrywanie decydujących kół duńskich, greckich i rosyjskich o kandydaturze ks. Waldemara są obecnie takie same jak roku zeszłego. Nawet gdyby zgromadzenie narodowe wybrało ponownie ks. Waldemara dałoby on niezawodnie po raz drugi odmowną odpowiedź. Jeden z dzienników ateńskich, utrzymujący stosunki z kołami dworskimi zapewnia, iż król Jerzy, który bawi obecnie w Petersburgu i z tamąd uda się do Kopenhagi, wystąpi ponownie tak tu jak i tam przeciw wszelkiej kombinacji, w którą wchodziłby jego brat jako następeca ks. Koburga.

z wycieczek. Sprawy dalszego wydawnictwa czasopisma „Sylwan“. Wnioski członków Towarzystwa. II. Rozbiór pytań: 1. O odnowieniu lasów dębowych i użytkowaniu dębiny. (Referent c. k. zarządca dóbr państwowych p. Leon Krokowski). 2. O budowie dróg leśnych w obec dzisiejszego postępu. (Referent c. k. inżynier budownictwa p. Aleksander Zabokrzycki). 3. Sprawozdanie o krajowej doświadczeniach leśnej. (Ref. wiceprezes Towarzystwa p. Henryk Strzelecki). 4. Sprawozdanie z wycieczek odbytych. (Referenta wybierze walne zgromadzenie). 5. Doniesienia z dziedziny gospodarstwa leśnego w ogólności, a w szczególności o stanie odnowień leśnych, o kłękach elementarnych, o szkodach wyrządzonych przez zwierzęta i t. d. (Ref. członek wydziału, lustrator lasów p. Jan Ligman). 6. Wnioski członków Towarzystwa.

— **Z Towarzystwa wzaj. pomocy oficyalistów prywatnych.** Towarzystwo liczyło z dniem 30 czerwca b. r. członków rzeczywistych 2225 z 8995 udziałami, czyli z roczną wkładką 35.980 złr., członków uczestników 28 z 124 udziałami, czyli z roczną wkładką 496 zł., członków wspierających 86, honorowych 11. Majątek tylko w dziale zapomóg stałych wynosił z dniem 1 lipca b. r. gotówką 12.888 zł., w efektach 349.900 zł., realność wartości 32.000 zł. W kwartale II b. r. przybyło z powiatów gotówką 8025 zł. 35 ct., z odsetek majowych i czerwcowych 6480 zł. 13 ct., za wylosowane efekta 2500 zł., zwrot za stemple 17 zł. 50 ct. Wydano zaś kasie pod ręcznej na wypłatę zapomóg stałych (niezdolnym do pracy członkom, tudzież wdowom i sierotom), jakoteż na potrzeby administracyjne 18.250 zł., tudzież wydano wylosowane efekta im. wartości 2500 zł. W kwartale tym w stosunku do zapłaconych udziałów na podstawie nowego regulaminu przysłał wydział centralny 11 członkom niezdolnym do pracy stałej zapomogi w rocznej kwocie 948 zł. 04 ct., 11 wdowom stałej zapomogi rocznej 445 zł. 75 ct., dzieciom czasowej zapomogi 134 zł. 97 ct., tudzież w 15 wypadkach śmierci ryczałty pogrzebowe po 50 zł. razem 750 zł., wreszcie tytułem jednorazowego datku, udzielonego przez radę nadzorczą w r. z. jednemu starcowi 100 zł., i trzem wdowom po członkach 65 zł. Rozesłano już do oddziałów zatwierdzoną przez c. k. Namiestnictwo poprawkę do statutu, na podstawie której mogą przystępować do Towarzystwa także prywatni lekarze, weterynarze, inżynierowie i budowniczowie.

— **Stan powietrza.** Barometr idzie w górę. Prognoza na dobę następującą od godziny 12 w południe, dnia 9 b. m., według spostrzeżeń stacyi Szkoły politechnicznej: Wiatr północno-zachodni (NW), średnia temperatura doby około 20°C, stan nieba zmienny, powietrze wilgotne i do burzy skłonne, deszcz co najwięcej chwilowy.

Średnia temperatura ubiegłej doby była +17,8°C, najwyższa +21,0°C, była wczoraj, najniższa +14,8°C, dziś w nocy.

Zniżka barometryczna 750 — 755 utworzyła się na wyspach Szetlandzkich; zwykła 775 do 770 w Szwajcaryi, zniżka drugorzędna w Rumelii.

Stan barometru był dziś o godzinie 9 rano, zredukowany na poziom morza 764 mm.

— **Wybór uzupełniający** jednego członka Rady powiatowej w Myślenicach, z grupy gmin wiejskich, rozpisany został na dzień 18 września b. r.; tudzież wybór uzupełniający jednego członka tej Rady z grupy wiejskich posiadłości, na dzień 12 września b. r. Wybory te odbędą się w mieście powiatowym, o godzinie i w lokalnościach, wskazanych w kartach legitymacyjnych, które doręczy wyborcom c. k. starostwo.

— **Myślenice, 7 sierpnia.** Biedny nasz powiat górski, zniszczony trzykrotną powodzią w latach 1884, 1885 i 1886, nawiedzony został w dniu 2 b. m. dotkliwą kłęską gradobicia. Plony stosunkowo piękne, uległy w kilkunastu gminach zupełnemu zniszczeniu. Wiadomości dotychczas nadeszłe wykazują największe straty w gminach Drogini, Peimiu, Krzczonowie, Lubniu, Krzczonowie, Naprawie, Malejowy, Łętowni, Jordanowie, Bystry, Sidzinie i Osielcu. Ze strony starostwa wyjechała komisja celem sprawdzenia strat i odpisania podatków. Ulga to bardzo nieznaczna w porównaniu z kłęską i następstwami, jakich w zimie a szczególnie na przednówku spodziewać się należy. — Nędza ogromna, głód, a w ślad za temi chorobami nagminne, oto widma, które w takich razach się pojawiają i do reszty zniszczenie uzupełniają. Pomoc szybka i racjonalna, dająca sposobność pracy i zarobku, jest u nas konieczną, by choć w części te srogi i niemal pewne skutki obecnej kłęski zażegnać.

— **Smutny wypadek na manewrach.** *Czas* donosi, że podczas manewrów wojskowych pod Krakowem wczoraj rano, zginął kapitan 13 pułku pieszo, Wendt, ugodzony z karabinu. Strzelano, jak zwykle na manewrach, ślepymi ładunkami; czy zatem strzał ostrym ładunkiem padł przez pomyłkę, czy rezymyślnie, wykaże śledztwo. Kula paś miała z szeregów 20 pułku, który manewrował przeciw 13 pułkowi.

— **Pożar** w tych dniach zniszczył w Haliezu 12 domów mieszkalnych z zabudowaniami gospodarskimi. Spalone domy zamieszkałe były przez 47 rodzin, których nieubezpieczona strata wynosi 15.000 zł. Do zlokalizowania pożaru, który powstał, jak się zdaje, skutkiem nieostrożności i mógł przybrać groźniejsze jeszcze rozmiary, przyczyniły się straż pożarna ze Stanisławowa i Bolesławie.

W gminie Stawki, pow. skałackiego, spłonęło ośm gospodarstw i karczma, z których tylko ta ostatnia i 3 gospodarstwa były ubezpieczone. Przyczyną nieszczęścia i w tym wypadku była karygodna nieostrożność, a winni pociągnięci zostali do odpowiedzialności.

(Δ) **Statystyka Wiednia.** Według wydanego przed kilku dniami urzędowego: *Jahrbuch der Polizeiverwaltung Wiens* dowiadujemy się, że stolica naszej Monarchii liczyła z końcem r. 1887, a więc z początkiem r. bież. 1.297.000 mieszkańców (bez załogi) czyli o 34.000 mieszkańców więcej, aniżeli z końcem r. 1886. Ruch obcych, zgłoszonych w hotelach wiedeńskich wynosił w całym r. u. 205.571 osób. W przeciągu r. 1887 wychodziło w Wiedniu 670 rozmaitych czasopism. Ruch na starym tramwaju wiedeńskim wynosił w r. 1887 39.734.130 osób, na nowym 8.087.098 osób, na tramwaju parowym 673.709 osób. Teatru wiedeńskie dały w ogóle 1800 przedstawień. Samobójstw rzeczywistych było w ciągu r. 1887 288, niedoszłych zaś 279, a z tego 402 mężczyzn, 165 kobiet. Co do rodzaju śmierci samobójczej najwięcej było wypadków przez utopienie tj. 152, dalej przez powieszenie tj. 148, mniej już przez otrucie, zastrzelenie itd. Pobudką samobójstw była w 32 wypadkach nieszczęśliwa miłość. Koszta utrzymania policji wiedeńskiej, jak wiadomo miejskiej nie wojskowej, wyniosły 2.594.430 zł., a było zatrudnionych przy niej 379 stójkowych dziennych, 318 nocnych i 64 stójkowych jezdnych.

(Δ) **Najwyższe szczyty gór w Austrii.** Przedostatni numer czasopisma *Oesterr. Touristen Ztg.* zamieszcza dokonane przez państwowy wojskowo-geograficzny instytut w Wiedniu najnowsze wymiary szczytów górskich naszej Monarchii. Według tychże najwyższym szczytem górskim w Austrii jest Ortler o wysokości 3902 metrów, dalej idzie Königspitze 3857 m., Grossglockner 3797 m., Wildspitze 3776 m., Monte Cevedale 3774 m., Weisskugel 3741 m., Monte Zeburu 3740 m., Glocknerwand 3730 m., Pallon della Mare 3705 m., Punta di H. Matteo 3692 m., Gross Venediger 3673 m., Rainer Horn 3561 m., Dreiherrnspitze 3505 m., Röhspitze 3492 m., Simonyspitze 3489 m., Klein Venediger 3481 m., Marmolata 3360 metrów.

— **General Sheridan.** Telegram doniósł nam o śmierci walecznego generała amerykańskiego. Sheridan pochodził z ubogiej rodziny irlandzkiej; d. 6 marca 1831 r. urodził się w Somersset, w stanie Ohio. Pierwsze warunki wywalczył sobie w wojnie z Indianami a w nagrodę został mianowany kapitanem. W r. 1862 powołano go jako pułkownika do armii zachodniej pod Koryntem. Pod wodzą Buella, Sheridan uczestniczył w wyprawie przeciwko Braggowi i chlubił się przyczynił się do zwycięstwa pod Perryville. Bardziej jeszcze odznaczył się w krwawej bitwie pod Murfreesborough d. 1 stycznia 1863 r. W następnych operacjach, które się skończyły podbiciem Chattanooga, należał do wodzów najczynniejszych. W nieszczęśliwej bitwie pod Chicamanga d. 19 września 1863 uratował odcięty już korpus śmiałym marszem flankowym. Szale bitwy pod Chattanooga rozstrzygnął na rzecz głównego wodza Granta. Na wiosnę r. 1864 został mianowany szefem całej kawalerji, a d. 22 września rozbił wojska konfederacyi pod Fishers-Hille. D. 1 listopada r. 1883 został głównodowodzącym armii Stanów Zjednoczonych i członkiem departamentu wojennego w Waszyngtonie, a pewne stronnictwo postawiło jego kandydaturę na prezydenta rzeczypospolitej.

— **O wybuchach wulkanicznych** na liparyjskiej wyspie Vulcano, dochodzą bliższe szczegóły. Ogromne bryły i mniejsze bryłki rozpalonego kamienia wylatują niestannie w powietrze. W Porto zniszczył ogień plantacje, kamienice, dom karny i składy wina. Urzędnicy i wojskowi, którzy świeżo dopiero wyładowali dla niesienia pomocy, musieli uciekać z wyspy przed gradem kamieni. Wyrzucane bryły wyglądają w nocy jak ogniste balony. Upadły na ziemię, tworzą one głębokie dziury, wypełniające się natychmiast wodą. Zewsząd słychać grzmoty i łom wulkaniczny, a wicher nieśmiopięć aż na Sycylię.

— **Niustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Ducha l. 10, otwartą jest codziennie od godziny 11 rano do 7 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny

GOSPODARSTWO I HANDEL

Projekt nowej kolei w Galicyi. *Presse* pisze: Zakład kredytowy (*Creditanstalt*) zamierza wybudować koleją lokalną o normalnym torze, któraby wychodziła ze stacyi Tarnowiec, ewentualnie Jedlice, galicyjskiej kolei transwersalnej, przecinała dolinę Wisłoka i kończyła się w Rzeszowie. Jak się dowiadujemy, pomieniony zakład przedłożył już odnośny projekt generalny, i poczynił kroki dla zarządzenia rewizyi trasy. Projektowana kolej, długości około 63 kilometrów, a której koszt budowy preliminowano na mniej więcej cztery miliony, ma przedewszystkiem na celu połączenie oddalonych od siebie o 50 do 60 kilometrów kolei Karola-Ludwika i gorlickiej kolei transwersalnej, którym na 150-kilometrowej przestrzeni między Tarnowem a Przemyślem zbywa właśnie na takiej komunikacyi.

— **Produkcya piwa w r. 1887.** Według ogłoszonej właśnie tabeli produkcyi piwa w r. z. w Austro-Węgrzech wraz z Bośnią i Hercegowiną w ruchu 1971 browarów, z tych najwyższa cyfra bo 783 przypadła na Czechi, najniższa, bo zaledwie dwa na Wybrzeże. Na Przedlitawie przypadało ogółem 1853 browarów, które wyrobiły 12.717.535 hkl. i zapłaciły 23.482.502 zł., podatku, na kraje korony św. Szczepana 630.998 hkl. i 1.322.916 zł. podatku. Wywóz z Austrii wynosił 241.761 hkl., z Węgier 4007 hkl. (w roku poprzednim ogółem 228.721 hkl.), dowóz do Austrii tylko 28.507 hkl. Ogólna suma podatku od piwa uiszczzonego w Austro-Węgrzech, Bośnii i Hercegowinie wynosiła 24.805.418 zł., (w r. 1886 tylko 23.318.897 zł.)

Produkcya piwa całego świata wynosi około 150 000 000 hkl. Z tego przypada 22 i pół miliona hkl. na Amerykę, 1 milion hkl. na Australię, a reszta na Europę. Pomiędzy państwami europejskimi pierwsze zajmuje miejsce Anglia z 45 milionami hektol., następnie Niemcy z 42 i pół milionami, Austro-Węgry jak wyżej, Belgia z 9¼ milionami, Francya z 8 milionami, Rossya z 4 i pół milionami, Holandya z 1 i pół mil.; podczas gdy produkcya Szwajcaryi, Szwecji, Norwegii, Włoch i innych nie dosięga miliona hektolitrow. Konsumcya obliczona jest tylko na 148 milionów, ponieważ z użycia tego trunku w niektórych państwach bardzo niedokładnie istnieją dane statystyczne. Ciekawe jest obliczenie konsumcya na głowę ludności. W Belgii przypada na każdego mieszkańca 165, w Anglii 122, w Niemczech 90, w Danii 57, w Holandyi 34, w Austro-Węgrzech i Szwajcaryi 33, w Norwegii 31, we Francyi 21, w Szwecyi 20, w Rossyi zaledwie 5 a we Włoszech tylko 1/10 litra piwa.

** **Targ zbożowy.***) Dnia 9 sierpnia 1888 r.

Lwów, pszenica 5-80 do 6-55, żyto 4-50 do 4-75, jęczmień browarny 4-50 do 5-05, owies 4-80 do 5-25, groch 4-50 do 10-5; wyka 4-50 do 5-—, rzepak 9-50 do 10-25, lnianka ——, konieczyna czerwona 24-— do 35-—, konieczyna biała 20-— do 30-—, konieczyna szwedzka 30-— do 36-—

Tarnopol, pszenica 5-75 do 6-50, żyto 4-15 do 4-55, jęczmień browarny 3-90 do 4-85, owies 3-75, do 4-45, groch 5-50 do 10-—, wyka 4-30 do 4-75, rzepak 9-60 do 10-—, lnianka ——, konieczyna czerwona 17-— do 36-—, konieczyna biała 30-— do 36-—, konieczyna szwedzka 30-— do 35-—

Podwoleczyska, pszenica 5-70 do 6-45, żyto 4-— do 4-60, jęczmień 3-65 do 4-60, owies 4-— do 4-65, groch 5-10 do 9-—, wyka 4-50 do 5-10, rzepak n. 9-50 do 10-—, lnianka —— do ——, konieczyna czerwona 28-— do 33-—, konieczyna biała 30-— do 36-—, konieczyna szwedzka 28-— do 35-—

Czerniowce, pszenica 6-— do 6-60, żyto 4-30 do 4-80, jęczmień 4-20 do 5-30, owies 3-30 do 4-—, groch 4-40 do 9-—, wyka 4-10 do 4-80, rzepak 9-— do 9-10, lnianka —— do ——, konieczyna czerwona 18-— do 34-—, konieczyna biała —— do ——, konieczyna szwedzka —— do ——, tymotka 20-— do 30-—

Wszystko za 100 kilo netto bez worka.
Chmiel od 24-— do —48 zł. nominalnie za 56 kilo, loco Lwów, bez odbiorcy.
Okowita gotowa za 10-000 litrów loco Lwów 30-— do 30-15 zł.
Usposobienie spokojne.
Dostawy i transakcye bardzo małe.

*) **Przedruk wzbroniony**

— **O stosunkach ekonomicznych w Poznaniu** piszą co następuje: Stosunki komunikacyjne w Poznaniu są dzisiaj tak rozwinięte, że nie pozostawiają już nic do życzenia i nawet belgijskim nie ustępują. Nie znajdziesz tutaj ani takich wsi, ani

miasteczek, którychby nie dotykał bruk, lub zwirowana droga; nie ma w całej prowincyi punktu, oddalonego od kolei żelaznej więcej, niż o 10 klm. Mamy koleje, gdzie żegluga parowa dostarcza nadbrzeżnym fabrykom, mianowicie cukrowniom, produkta i ułatwia osobistą komunikacyę. Nierzadko też spotykamy boczne szyny od stacyi głównej linii kosztem prywatnym fundowane, prowadzące w środek podwórza odpowiedniego dominium. Otwarto w r. z. kolej nową z Gniezna do Nakła, z Rogoźna do Inowrocławia, z Poznania do Strzałkowa, a w tych dniach znowu oddane będą do użytku publicznego nowe linie: z Leszna do Jarocina i z Ostrowa do Leszna.

Z tem wszystkim, pomimo tak ułatwionej komunikacyi, panuje coraz większa bieda w kraju, rolnictwo i przemysł szwankują, kredyt ogólny się zmniejsza, w handlu stagnacya, brak chęci do kupna, z powodu czy nadprodukcji, czy też wyczekiwania zmiany konstelacyi politycznych.

— **Przemysł polski na Wschodzie.**

Kiew. Słowo donosi: „Stosunki handlowe Królestwa Polskiego z dalekim Wschodem powiększają się coraz bardziej. Polscy fabrykanci wyrobili odyt dla swych towarów za Wołgą i wyrugowali z tamtąd wyroby angielskie, francuskie i niemieckie, których transport kosztuje daleko drożej, niż z Warszawy. Wszędzie można tam spotkać polskich agentów.

W Orenburgu otwarte zostały trzy wielkie i poważne firmy handlowe polskie.

W Permie znajdują się dwa wielkie polskie magazyny i skład warszawskiego obuwia.

W Taszkencie jest kantor komisowy, założony przez Polaka. Za jego to pośrednictwem odbywa się tam sprzedaż różnych towarów, pochodzących z Królestwa, a mianowicie: wyrobów galanterijnych, srebra platerowanego, mebli giętych i perfum. W Taszkencie i jego okolicach zamieszkuje około 20 rodzin polskich, których stan materyalny jest bardzo pomyślny.

Ubezpieczenia podróży na kolejach rosyjskich od wypadków śmierci lub kalectwa weszły już w życie. Na początek taryfa ubezpieczeń podzieloną została na dwie kategorie, t. j. na 5.000 i 10.000 rubli. W przyszłości jednak wysokość ubezpieczenia ma ulec znacznym zmianom. Wypłata ubezpieczeń dokonywana jest na mocy kwitu asekuracyjnego i w wypadkach kalectwa może być na żądanie zamieniona na dożywotnią pensję, odpowiadającą wysokości sumy asekuracyjnej. Reprezentacya Towarzystwa ubezpieczeń zaproponowała dyrekcjom dróg żelaznych: wiedeńskiej, bydgoskiej, dębliń.-dąbr., łódzkiej i terespolskiej, aby asekuracya przyjmowana była na stacyach głównych — przez oddzielne kasy, a na dragorzędnych — przez kasy kolejowe. Dyrekcya drogi warszawsko-wiedeńskiej na propozycyę tę zgodziła się, nie przyjmując wszelako na siebie żadnej z tego tytułu odpowiedzialności.

Urodzaje w południowej Rossyi. Donoszą z Odessy: Wskutek nadzwyczajnego urodzaju w południowej Rossyi są tam poszukiwane maszyny rolnicze, zwłaszcza lokomobile, żniwiarki i młocarnie. Z Anglii musiano telegrafem zamawiać całe ładunki okrętowe maszyn rolniczych.

M.rynarka handlowa na kuli ziemskiej. Wedle Conrada roczników dla ekonomii narodowej i statystyki liczba statków handlowych na kuli ziemskiej od roku 1879 do 1886 zmniejszyła się o 5.095 i wynosi obecnie 82.490. Ale ubytek ten odnosi się tylko do statków żaglowych, których liczba w powyższym okresie czasu zmniejszyła się z 78.802 na 69.000, podczas gdy liczba parowców z 9.783 powiększyła się do 13.590, a ilość towarów, jaką statki obecnie przewieźć mogą mimo ubytku żaglowców, z 18.883 mil. powiększyła się do 20.331 mil. ton.

OSTATNIA POCZTA

Najdostojniejsza Cesarzowicza Stefania zwiędzała onegdaj przemysłową wystawę jubileuszową.

Najdost. Arcyksiążę Albrecht udał się przedwczoraj na inspekcję wojsk do Czech.

Najdost. Arcyksiążę Karol Ludwik i Najdost. Arcyksiężna Marya Teresa udali się wczoraj do Wittingau.

Najdost. Arcyksiążę Rainer udaje się dzisiaj z Brennerbału, celem inspekcji wojsk do Innspruku, a ztąd uda się 9-go b. m. do Monachium.

Najdost. Arcyksiążę Leopold Salwator udał się z Seekirchen do Zell am See.

Jego Eksc. pan Minister handlu, margr. Bacquehem, powrócił z Ellischau do Wiednia.

Dnia 6 go b. m. odbyło się w Tabo-
rze zgromadzenie wyborców, na którym
deputowany staroczeski zdawał relację
ze swych czynności w Radzie państwa. Re-
prezentant okręgu wiejskiego Tabor należy
do najniepopularniejszych osobistości w obo-
zie młodoczeskim, a ponieważ zwolennicy
tego obozu byli w większości na zebraniu,
więc następstwem tego było udzielenie pa-
nu Wiederspergerowi wotum nieufności.

Również niepomysłnie dla staro-cze-
skiego stronnictwa wypadło zgromadzenie
nauczycieli czeskich w Turnowie, które
oświadczyło się przeciw znanemu wnioskowi
szkolnemu księcia Liechtensteina, a za-
trzymaniem obecnego ustroju szkół ludo-
wych.

Wszystkie dzienniki węgierskie a w
części i wiedeńskie jak *Presse* i *Fremden-
blatt* omawiają z uczuciem najwyższej nie-
chęci telegram, jaki wysłał do Kijowa z o-
kazji tamtejszych uroczystości biskup dia-
kowski, ks. Strossmeyer. *Presse* zapytuje
się, jak sobie należy właściwie tłumaczyć u-
dział biskupa katolickiego w prawosławnej
uroczystości kościelnej, odbywającej się pod
protektorem Pobodnoscewa, Ignatiewa,
exmetropolity Michała i innych wrogo uspo-
sobionych dla austro-węgierskiej Monarchii
i Kościoła katolickiego? Z bardzo ostrym
artykułem przeciw biskupowi diakowskiemu
występuje między innymi ministerjalny
peszteński *Nemzet*, a artykuł ten powta-
rza w telegraficznym streszczeniu prawie
wszystkie pisma wiedeńskie. *Nemzet* tak
kończy swój wywód:

Telegram, który wydawał się nam zra-
zu mistyfikacją dowodzi, że ten, który go
wydał, nie jest ani patryotą kroackim, ani
areypasterzem katolickim, ani też wiernym
i lojalnym synem swej ojczyzny.

Król portugalski przybędzie do
Berlina dopiero 12 b. m. i zabawi tam
prawdopodobnie trzy dni.

Tajny memoriał ks. Bismarcka do ce-
sarza Fryderyka III w sprawie zaślubin ks.
Battenberskiego, podany przez *Nouvelle
Revue*, jest jeszcze do tej chwili przedmio-
tem dyskusji prasy niemieckiej. *Nordd.
Allg. Ztg.* oświadcza po raz drugi, że me-
moriał p. Adam od początku do końca jest
zmyślony, przyczem dodaje, że właściwe
memoriały ks. Bismarcka w rzeczonyj sprawie
nie zawierały żadnej wzmianki o osta-
tnich słowach cesarza Wilhelma i o sto-
sunku do Rosyi, ani też żadnej uwagi o
królu rumuńskim Karolu. Tymczasem *Köln-
ische Ztg.* i *Berliner Polit. Nachrichten*
obstają przy swem twierdzeniu, że memo-
riał publikowany w *Nouvelle Revue* odpo-
wiada co do treści pierwotnemu memoria-
łowi, a tylko co do formy różni się od nie-
go. Ogólnie budzi zaciekanie co odpowie-
na wywody organu kancelarskiego pani Adam
i jakiej treści będą następne, przez nią za-
powiedziane dokumenty.

Germania dowiadyuje się, iż odbywa-
jąca się od lat wielu co roku o tym czasie
konferencya biskupów pruskich w
Fuldzie nie zbierze się tego lata.

Donosiliśmy w swoim czasie że wła-
ściciele rozległych obszarów pod Kutnem,
w Królestwie polskiem pp. Treskowe wy-
stąpili do ministerjum spraw wewnętrznych
z prośbą o naturalizacyę. Obecnie nadeszła
odpowiedź na ich starania w duchu odmow-
nym. W obec tego pp. Treskowe zmusze-
ni będą poddać się następstwom ukazu mar-
cowego.

Z Sofii donoszą do *Polit. Corresp.*, że
rząd bułgarski wyraził w obec gabinetów
serbskiego i rumuńskiego swe ubolewanie
z powodu, iż dyplomatyczni agenci Serbii
i Rumunii przyłączyli się do przedstawień,
jakie poczynili w Sofii zagraniczni przedsta-
wicieli przeciw akcyi rządu bułgarskiego,
w sprawie znanego napadu opryszków na
stacyę kolejową w Bellowie i uprowadzenia
kilku urzędników kolejowych.

Z Sofii telegrafują do *Neue freie Pres-
se*: Według doniesień z Konstantynopola,
które mają pochodzić ze źródła berlińskiego
i wiedeńskiego, należy się przygotować
na rychłe *pourparlers* między Austryą, Włochami
i Anglią, w sprawie bułgarskiej. Podobno
Austria okazuje się skłon-
na uczynić zadość życzeniom Niemiec co do
kilku punktów, mianowicie w kwestyi osoby
nowego kandydata na tron bułgarski. W do-
brze poinformowanych kołach sofijskich
twierdzą, że gdyby ks. Ferdynand nie doznał
poparcia ze strony żadnego mocarstwa, to
Bułgaryi nie sprzeciwanoby się powoła-
niu na tron nowego księcia pod warunkiem
jednak, że kandydat nie byłby tak niepopu-

larnym jak ks. Mingrelii, i dawałby rękoi-
mię, że nie powoła do Bułgaryi rossyjskich
funkcyonaryuszów.

Według doniesień dzienników pary-
skich, przyczyną coraz większego zajątrzenia
w rzeszach robotniczych najniższej katego-
ryi, jest okoliczność, że żywiły anarchiczne
zdolały objąć przywództwo i ze sprawy lo-
kalnej, ekonomicznej, chcą zrobić kwestyę
doniosłości politycznej. Mimo to, prasa fran-
cuska nie okazuje obawy, twierdzi owszem,
że rząd zdoła opanować ten ruch, podtrzy-
mywany pieniędzmi boulanżystów. Podejrze-
nie to odzywa się już po raz drugi, obecnie
z większym naciskiem.

Podejrzenie to potwierdza poniekąd
zamiar Boulanguera, który się nie tai, że w
razie, gdyby wybrany został w departamen-
cie Charente-Inférieure, to za przybyciem
do Izby, wyzyska znowy robotników. Chce
mianowicie wystąpić w wnioskiem na rzecz
świętkujących, a gdyby wniosek został od-
rzucony, złożyć ponownie mandat. Jest to
więc spekulacya obliczona wyłącznie na to,
ażebym kraj niepokoił.

Royalistowski komitet wyborczy wy-
stąpił otwarcie przeciw Boulangerowi i o-
strzega swoich zwolenników, ażebym nie da-
wali głosów człowiekowi, który się wypiera
swoich podpisów, a dobroczyńców swoich
skazuje na wygnanie.

Właściciele kawiarni i innych publi-
cznych lokalów w Paryżu zaopatryli służbę
swoją w rewolwery, ażebym w razie napa-
dów rzesz próżnujących nie dopuścić do
zniszczenia sprzętów i napastowania publi-
czności.

Izba gmin parlamentu angielskiego
przyjęła na wniosek ministra spraw we-
wnętrznych, Matthews'a kilka dodatkowych
paragrafów do ustawy o komisji śledczej
przeciw Parnellowi. Według treści tych pa-
ragrafów przeciw osobom, które wzywane
dla złożenia świadectwa, nie staną na ter-
minie, może być wydany rozkaz aresztowa-
nia.

Dzienniki włoskie dowiadują się, że
Porta ma zamiar w sprawie Massawy wy-
stąpić przeciw Włochom, a to przez ogło-
szenie pretensyj tureckich do Massawy, i
że w tym celu przygotowuje okólnik do
mocarstw. Demonstracya ta dyplomatyczna
nie zmieni jednak stanu rzeczy, tembar-
dziej, że Włochy same przedtem kilkakrot-
nie wzywały Portę do obsadzenia teryto-
ryum tureckimi siłami zbrojnymi, a Porta
uczynić tego nie chciała. Prasa włoska
stwierdza dalej ton nieprzyjazny dzien-
nikarstwa francuskiego, które zajęcie Zulu
przez Włochów nazywa „wyzwaniem Fran-
cyi“, twierdzą bowiem Francuzi, lubo nie
wiadomo na jakiej podstawie, że Zulu jest
posiadłością francuską.

Z Dublinu donoszą: Areybiskup Cro-
ke założył w przeszłym tygodniu w Caher-
civeen kamień węgielny pod kościół, po-
święcony pamięci irlandzkiego obrońcy praw
ludu O'Connella. W mowie wygłoszonej
przy tej sposobności rzekł areybiskup, że
teraz, kiedy Irlandya uzyskała tylu przyja-
ciół pomiędzy Anglikami i Szkotami, wszy-
scy, którzy dopuszczają się zbrodni, są naj-
większymi nieprzyjaciółmi Irlandyi.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 9 sierpnia. Profesor
przy gimnazjum państwowem w Prze-
myślu, Michał Żułekiewicz, został
mianowany dyrektorem niższego gim-
nazjum w Bochni, a suplent przy
gimnazjum w Tarnopolu, Mikołaj
Pleszkiewicz, został mianowany
rzeczywistym nauczycielem przy gim-
nazjum w Jasle.

Wiedeń, 9 sierpnia. (Tel. pryw.)
Profesor gimnazjum św. Jacka w Kra-
kowie, dr. Karol Petelenz został mia-
nowany dyrektorem gimnazjum w Sa-
noku.

Wiedeń, 9 sierpnia. (Tel. pryw.)
Inspektorowie fabryczni zostali przy-
jęci do kategorii urzędników 7 klasy
rangii.

Wiedeń, 9 sierpnia. (Tel. pryw.)
Neue fr. Presse donosi, że Cesarz
Wilhelm ma tutaj przybyć w osta-
tnich dniach września.

Berlin, 9 sierpnia. (Tel. pryw.)
Półoficyalne dzienniki występują sil-

nie przeciw rządowi francuskiemu z
powodu zachowania się w obec strej-
ku robotników. *Nordd. Allg. Ztg.* o-
świadcza, że zachowanie się rządu
republiki pomaga celom anarchistycz-
nym i zwiększa nieufność rządów za-
zagranicznych do Francyi.

Berlin, 9 sierpnia. *Nordd. Allg.
Ztg.* pisze, iż w Massawie prze-
bywa tylko dwóch Francuzów. Fran-
cya tedy nie ma tam żadnych intere-
sów handlowych. Wziąwszy pod o-
piekę poddanych greckich, i nakło-
niwszy ich do protestu przeciw opo-
datkowaniu, chciała Francya doku-
czyć tylko Włochom. Powód zatargu
jest zbyt widocznie naciągnięty. Fran-
cya jest jedyną między mocarstwami,
która nietylko nie przykłada warto-
ści do utrzymania pokoju, lecz o-
wszem nie pomija żadnej sposobności,
aby pokój zakłócić.

Berlin, 9 sierpnia. Z wiarygod-
nego źródła donoszą, że generałowie
komenderujący Witzendorff i Treskow
zostaną postawieni w stan dyspozy-
cyjny. Generał Albedyll ma zostać
komendantem 7go korpusu armii, gen.
Leszczyński komendantem 9 k. a., a
generał Hahnke definitywnym szefem
kancelaryi wojskowej.

Petersburg, 9 sierpnia. *Journal
de St. Petersbourg* konstatuje zgodnie z
dziennikami berlińskimi co do poli-
tycznej doniosłości zjazdu petersbur-
skiego, iż zjazd ten dał rezultat zu-
pełnie pokojowy.

Paryż, 9 sierpnia. Na pogrzeb
generała komuny Eudes'a przybyło
około 15.000 osób. Na bulwarach
Voltaire powstał, skutkiem rozwinię-
cia czerwonych chorągwi, niesłycha-
ny tumult. Przywołana żandarmerya
uderzyła kolbami na tłumy i wyswo-
bodziła z nader krytycznego położe-
nia policyę. Przy merostwie XI okrę-
gu padł strzał rewolwerowy; rzuca-
no również bomby. Strażnicy cmen-
tarni zaatakowali tłum wydobytemi
szablami. Raniono kilka osób. Wielu
ekscendentów aresztowała policya. Na
ementarzu wypowiedziano kilka mów
wśród okrzyków na cześć komuny i
rewolucyi.

Londyn, 9 sierpnia. Izba gmin
ukończyła dyskusyę nad sprawozda-
niem o parnelistowskiej komisji śled-
czej i przyjęła je 180 gł. przeciw 64
głosom w trzecim czytaniu. Parne-
liści przed głosowaniem opuścili salę
obrad.

Londyn, 9 sierpnia. Na bankie-
cie danym przez lord majora na cześć
gabinetu oświadczył lord Salisbury:
W ogóle panują co do spraw zagra-
nicznych dyspozycye pokojowe. Z więk-
szą niż kiedykolwiek ufnością może
mowca powiedzieć, iż celem wszyst-
kich panujących jest zapewnienie nie-
zamałowanego pokoju.

W Egipcie zachodzą niebez-
pieczeństwa jeszcze tylko na granicy,
wewnątrz zaś kraju zostały już po-
konane wszystkie trudności. Polityka
Anglii w obec Egiptu nie zmieniała
się bynajmniej.

Co się tyczy Bułgaryi, to ile
kwestya ta dotyczy mocarstw zagra-
nicznych polega wszystko na utrzy-
maniu w księstwie w przyszłości po-
koju. U kierujących Mocarstw euro-
pejskich poczyna coraz silniej uja-
wniać się przewaświadczenie, że byłoby
najlepiej pozostawić Bułgaryę samej
sobie.

Taka polityka byłaby niezawodnie
dogodną dla wszystkich państw eu-
ropejskich. Anglia pragnie tylko wol-
ności i niezawisłości Bułgaryi. Niemcy
oświadczały zawsze i oświadczają,
iż sprawa bułgarska jest dla nich
obojętną Austro-Węgry życzą sobie
utrzymania terytoryalnego status quo,
Rosyja uważa jako najwyższą satys-
fakcyę za ofiary poniesione we krwi

i mieniu dla wywalczenia wolności
Bułgaryi, aby kraj ten kwitnął i był
zadowolony.

Przechodząc do ostatniego zjazdu
cesarskiego powiedział lord Salisbu-
ry: Cesarz Wilhelm od pierwszej
chwili wstąpienia na tron okazał wy-
soki zmysł dla wartości pokoju, któ-
ry jest niezbędnym nietylko dla całej
ludzkości lecz także dla Niemiec, bez
którego zostałyby narażone na naj-
większe niebezpieczeństwa wszystkie
dotychczasowe wspaniałe zdobycze.

Mowcę wprawiły w największe
zdumienie ponure horoskopy stawiane
z okazji zjazdu petersburskiego. Niem-
cy zarówno jak Anglia zyskały wszyst-
ko, co mogły zyskać i pragną tylko,
aby ludy ich mogły rozwijać się w
kierunku moralnym i materyjalnym na
podstawie istniejącego terytoryalnego
stanu. Takim duchem ożywiony jest
na wskrós cesarz niemiecki.

Mowca jest przekonany, że roz-
mowa między oboma monarchiami do-
da siły carowi, który zawsze w spo-
sób otwarty, szlachetny poświęcał się
najwyższemu interesom pokoju do o-
ktrojowania swemu ludowi swojej po-
lityki.

Pokój między Rosyją i Niemca-
mi znaczy tyle co pokój z Austro-
Węgrami i wszystkimi temi pań-
stwami, gdzie utrzymanie obecnego
stanu rzeczy jest nieodzowną koniecz-
nością. Mowca mniema tedy, iż naj-
nowsze wypadki przyczynią się tylko
do utrzymania pokoju. Aspiracye An-
glii są skierowane, jak to się samo
przez się rozumie, do utrwalenia po-
koju.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 8 sierpnia 1888, godzina 1 min.
45. Alp. Tow. gór. 35.—, Węg. akcye
kredyt. 308.25, Akcye anglo-austr. 109.50, Ak-
cye banku Union 213.—, Akcye kolei Karola
Ludwika 213.25, Akcye kolei północnej 248.50
Akcye kolei południowej 103.50 Akcye kolei
Alfeld 226.75, Akcye kolei Elżbiety 249.30
Akcye kolei lwowsko - czerniowieckiej 221.—
Akcye kolei węg. północno-wschodniej 160.50.
Wiedeńskie losy 141.25, Akcye kolei Rudolfa
—, Akcye kolei Albrechta —, Węgier-
skie obligacye państw. w złocie —, Galicyj-
skie obligacye indemnizacyjne 103.50, Losy re-
gulacyi Cisy —, Losy tureckie —, 4
prc. węgierska renta złota 101.50, Akcye zwi-
ązkowego banku 95.75, akcye banku obrotowego
—, akcye kolei państwowej —, rubel
papierowy 1.17.87, węgierskie losy 91.12, mar-
ka niemiecka —, kolej Karola Ludwika —,
akcye tytoniowe 116.25, akcye banku dla krajów
koronnych 223.10. Usposobienie ciche.

Wiedeń, 8 sierpnia 1888, godzina 5
m —. Akcye kredytowe —, Anglo-austr.
—, Unionbank —, Kolej Karola Ludwika
—, Południowa —, renta papierowa
—, galicyj. listy zastawne —, galic. obli-
gacye indemnizacyjne —, gal. bank rusty-
kalny —, Losy z r. 1883 —, Napoleon-
dor —, rubel papierowy —. Usposo-
bienie —.

Wiedeń, 9 sierpnia 1888, godzina 10
m 35. Akcye kredytowe 315.30, anglo-austr.
—, Unionbank 213.25, kolej Karola Lu-
dwika 213.50, Południowa 103.—, renta papie-
rowa — 5 pr. gal. hip. listy zastawne —
gal. obl. indemn. —, do —, 4 1/2, pr. li-
sty zastawne banku krajowego 92.50, 4 1/2, pr.
pożyczka krajowa z r. 1883 90.60, Napoleon-
dor 9.77.50, rubel papierowy —. Usposo-
bienie silne.

Telegramy zbożowe z dnia 8 sierpnia
1888. Wiedeń: Pszenica za 100 kilo —
do — zł., żyto — do — zł., jęczmień
— do — zł., kukurudza — do —
zł., owies — do — zł., okowita per
10.000 litr procent 28.00 do 28.25 zł. Szcze-
cin: Pszenica —, rzepik —, spirytus
—, kukurudza —, Kolonia —, rzepak
— do — zł., 100 kilogr. na wiosnę.
Budapeszt: Pszenica na jesień 7.82 do
7.84 zł. Berlin: Pszenica żółta (na sierpień)
169.25 do —, żyto — m. spirytus 33.20.

Pociągi kolejowe

podług zegara lwowskiego.

Przychodzą do Lwowa:

Z Krakowa: o godz. 8 min. 50 rano pociąg osobowy, o godz. 4 minut 3 po poł. pociąg kurjerski, o godz. 7 minut 15 wieczór pociąg mieszany, o godz. 9 min. 28 wieczór pociąg osobowy.

Z Podwołoczysk: na dworzec główny lwowski: o godz. 3 min. 15 w nocy pociąg mieszany, o godzinie 2 min. 20 po poł. pociąg kurjerski, o godzinie 7 wieczór pociąg mieszany.

Z Podwołoczysk: na dworzec Podzamecze o godz. 2 min. 38 w nocy pociąg mieszany, o godz. 2 min. 8 po poł. pociąg kurjerski, o godz. 6 min. 22 wieczór pociąg mieszany.

Ze Stryja: o godz. 1 min. 35 w nocy pociąg osobowy, o godz. 8 min. 26 rano pociąg osobowy, o godz. 3 min. 40 po poł. pociąg osobowy.

Z Czerniowic: o godz. 6 min. 40 rano pociąg mieszany, o godz. 8 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 11 min. 6 w nocy pociąg mieszany.

Z Belzca: o godz. 5 min. 53 po poł. pociąg mieszany.

Odechodzą ze Lwowa:

Do Krakowa: o godz. 4 min. 20 rano pociąg osobowy, o godz. 7 min. 20 rano pociąg osobowy, o godz. 2 min. 28 po poł. pociąg kurjerski, o godz. 8 min. 30 wieczór pociąg osobowy.

Do Podwołoczysk z głównego dworca: o godz. 9 min. 52 przed poł. pociąg mieszany, o godz. 4 min. 11 po poł. pociąg kurjerski, i o godz. 10 m. 35 w nocy pociąg mieszany.

Do Zimnejwody-Rudna: o godz. 4 min. 4 po poł. pociąg osobowy.

Do Podwołoczysk z dworca Podzamecze: o godz. 10 minut 23 przed poł. pociąg mieszany, o godz. 4 min. 22 po południu pociąg kurjerski i o godz. 11 minut 5 w nocy pociąg mieszany.

Do Belzca: o godz. 7 min. 49 rano pociąg mieszany.

Do Czerniowic: o godz. 9 min. 20 przed poł. pociąg pospieszny, o godz. 9 m. 50 przed poł. pociąg mieszany i o godz. 10 min. 8 w nocy pociąg mieszany.

Do Stryja: o godz. 5 min. 20 rano pociąg osobowy, o godz. 10 minut 35 przed południem pociąg osobowy i o godz. 8 m. 10 wieczór pociąg osobowy.

Ces. król. generalna Dyrekcya kolei państwowych.

Wyciąg

z rozkładu jazdy od 1go czerwca 1888

Zegar lwowski

Do Lwowa przychodzą:

Godz. 1 min. 35 w nocy z Budapesztu, Ławocznego, Stryja, Krosna, Chyrowa, Stanisławowa i Stryja.

Godz. 8 min. 26 rano z Suchy Chyrowa Stryja i Stanisławowa.

Godz. 3 min. 40 po południu z Suchy, Chyrowa, Husiatyna, Stanisławowa i Stryja.

Godz. 8 wieczorem z Husiatyna.

Odjazd ze Lwowa:

Godz. 5 min. 20 z rana do Stryja, Ławocznego, Budapesztu, Chyrowa i Stróże.

Godz. 10 min. 35 przed połudn. do Stryja, Stanisławowa, Husiatyna, Chyrowa, i Suchej.

Godz. 8 min. 10 wieczorem do Chyrowa i Suchy.

Godz. 10 min. 8 wieczorem do Stanisławowa i Husiatyna.

PRZYJECHALI DO LWOWA

dnia 9 sierpnia 1888.

Hotel George'a

Pp. K. Rakowska z Rosyji, K. Hiller z Czerniowic, dr. S. Stefanowicz z Bukowiny.

Hotel Krakowski.

Pp. J. Pasynkowski ze Sokala, Ks. Wnęg z Lubli, Ks. M. Gruszkiewicz z Opulskaja.

Hotel Langa.

Pp. R. Hubacek z Krakowa, T. Melhuber z Wiednia, W. Oprędkiewicz z Zadzórzca, M. Klein z Wiednia.

Hotel Angielski

Pp. S. Padlewski z Suchodół, T. Zborzil z Łukawicy, A. Walz z Maryampola, J. Kudar ze Sokala.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 8 sierpnia 1888.

I. Akcje za sztukę.	płaca żądają	
	waluta austr.	złr. et.
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	211 50	214 50
Żol. lwow.-ozar.-jas. po 200 zł. w. a.	220 --	223 50
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	275 --	279 --
Banku red. gal. po 200 zł. w. a.	---	216 --
2. List. zast. za 100 zł.		
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	98 80	100 --
" " " " 5 pr. w. a.	---	---
" " " " 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premii	101 10	102 --
Banku kraj. 4 1/2 pr. w. a. los. 51 l.	92 50	93 50
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	101 --	102 --
" " " " 4 pr. w. a.	94 10	95 10
" " " " 5 pr. w. a. w 371.	101 --	102 --
Tow. kred. gal. 4 pr. w. a. los. 41 1/2 l.	81 25	92 50
" " " " 4 1/2 pr. w. a.	94 20	95 20
" " " " 4 pr. w. a.	89 40	91 --
3. Listy dłużne za 100 zł.		
Listy dłużne G. Z. kr. wł. (dawniej 6 pr.) 3 pr. w. a. w likwidacyi	---	54 --
Listy dłużne G. Z. kr. wł. (dawniej 5 pr.) 2 1/2 pr. w. a. w likwidacyi	---	48 --
4. Obligacje za 100 zł.		
Ogóln. rol. kred. Zakładu dla Gal. Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.	---	---
5. Losy miasta Krakowa Stanisławowa		
6. Monety.		
Dukat holenderski	5 76	5 88
Dukat cesarski	5 78	5 88
Napoleonor	9 72	9 82
Półimperiał	10 11	10 22
Rubel rosyjski srebrny	1 40	1 50
" " papierowy	1 16	1 18
100 marek niemieckich	60 --	61 --

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 7 sierpnia 1888.

I. Dług państwa. płaca żądają

Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	81.55	81.75
lut-y-sierpień	81.50	81.70
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	82.30	82.50
kwiecień-październik	82.40	82.60
Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k. 4 pr.	133. --	133.50
" " " " 1860 po 500 złr. w. a. 5 pr.	138.50	139. --
" " " " 1860 po 100 złr. 5 pr.	142.75	143.25
" " " " 1864 po 100 złr.	158.70	159.30
" " " " 1864 po 50 złr.	168.25	168.75
Renty Com. po 42 litr. austr.	157.75	158.25
Listy zastw. domen. państw. po 120 złr. 3 pr.	---	---
Renta papierowa 5 pr. z r. 1881	97. --	97.20
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	111.30	111.50

2. Obligacje indem. 5 pr. (za złr. m. k.)

Czech	109.50	---
Bukowiny	103. --	---
Galicyi	103.50	104.20
Nizszej Austrii	109.25	110. --
Siedmiogrodu	104.40	105.30
Węgier	105.10	105.90

3. Akcje.

Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	103.25	103.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	312.60	313. --
Nizszo-aust. tow. eskont. po 500 zł.	510. --	516. --
Gal. banku hip. po 200 zł.	---	---
Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpl. 40 pr.	---	---
Gal. zakł. kred. ziemsk. a 200 zł.	---	---
Bank dla krajow. koronnych a 260 zł. wpl. 50 pr.	869. --	871. --
Banku austro-węgiersk. a 600 zł.	---	---
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	---	---
Aust. Tow. żegluga par. dun. po 500 zł. m. k.	400. --	402. --
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m. k.	---	---
Kol. Preszów-Tarn. (w. a.) a 200 zł.	---	---
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2435. --	2490. --
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	212.75	213.25
Węg. Czern. kol. i po 200 zł. w. a. w. a.	220.50	221.50

4. Listy zastawne losowane.

Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	---	---
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 4 1/2 pr. w złocie w 50 l.	124. --	125. --
" " " " premiiowe po 3 pr.	103.25	103.75
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	90. --	93. --
" " " " w 20 l. 7 pr.	94. --	97. --
" " " " w 36 l. 5 1/2 pr.	89. --	91. --
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr.	94.40	---
" " " " po 5 pr.	101.25	---
" " " " po 5 pr. w	101.25	---
Banku krajow. 4 1/2 pr. w. a. los w 51 1/2 l.	92.50	93.10
Oblig. komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I emisji	99.50	100.50
Gal. banku hip. po 5 pr. w 40 l. wyl.	99.25	99.75
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	---	---
Węg. Tow. ziem. ake. po 5 pr.	102. --	102.40
Zakł. kr. ziem. po 5 1/2 pr.	101.50	102. --

5. Obligacje z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)

Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	100.25	100.75
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. a.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze	---	---
Kolej północna po 100 zł. m. k.	100. --	100.50
" " " " po 100 zł. w. a.	101.50	102.50
Kole gal. Kar. Lud. emisja z r. 1881 po 4 1/2 pr.	100. --	100.40
dtto. (Jarosław-Sokal)	99.20	99.60
Kol. gal. Lwów-Czern.-Jass. omia. a 300 zł. 4 pr. w srebrze z r. 1884	51.40	52. --
" " " " z r. 1884	49. --	49. --
" " " " z r. 1888	---	---
" " " " z r. 1878	---	---
Węg. gal. kol. a 300 zł. 5 pr. w. a.	99.40	99.80

6. Losy.

Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	183.25	183.75
Clarego po 40 zł. m. k.	56.50	---
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	119. --	120. --
Regiericha po 10 zł. m. k.	36. --	---

Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	21. --	21.40
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.50	24.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	58.25	59. --
Palfiego po 40 zł. m. k.	61.75	62.75
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	18.40	18.70
" " " " węgiersk. " po 5 zł.	12.20	12.60
Fundacya szpitala Areyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	21. --	21.60
Salma po 40 zł. m. k.	62.25	63.25
St. Genois po 40 zł. m. k.	65.50	66. --
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w. a.)	32.50	33.25
Poż. tryestu po 100 zł. m. k.	140.75	141.75
" " " " po 50 zł. w. a.	70.50	---
Waldsteina po 20 zł. m. k.	39. --	39.50
Windisehráta po 20 zł. m. k.	52.25	53. --

7. Wekale (na 3 miesiące).

Augsburg na 100 zł. w. p. n.	---	---
Berlin za 100 mark w. p. n.	---	---
Frankfurt za 100 mark w. p. n.	---	---
Hamburg za 100 mark w. p. n.	---	---
Londyn za 10 ft. szt.	123.70	123.90
Paryż za 100 ft.	48.82.50	48.87.50

Kurs złota.

Dukat cesarski men.	5.82. --	5.84. --
" " pełnej wagi	5.77. --	5.79. --
Korona	---	---
20 frankówka	9.78.50	9.79.50
Rosyjski półimperiał	10.11. --	10.13. --
Talar związkowy	---	---
Srebro	---	---

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

dnia 8 sierpnia 1888.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	81	80
" " " " w srebrze	82	65
Renta w złocie	111	30
5 pr. austr. renta marcową	97	20
Akcyje banku wiedeńskiego	866	---
" " kredytowego	315	10
Londyn	123	55
Napoleonor	9	75
Dukat cesarski men.	5	81
100 marek niemieckich	60	32

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacje.

L. 1421 (4977 3-3)
C. k. sąd powiatowy w Kalwaryi zawiadamia, iż celem zaspokojenia kosztów sądowych 20 zł. 61 ct. z pn. odbędzie się na rzecz Józefa Wróbla w Polance Haller w tutejszym sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości lwh. 88 gm kat. Polanka Haller objętej a w szczególności trzech parcel a) parc. bud. lk. 158 (plac przed domem) w obszarze 95 [ ] b) parc. grunt. lk. 720 (pastwisko) w obszarze - 24 [ ] c) parc. grunt. lk. 721 (rola) w obszarze 573 [ ] dłużnika Franciszka Kowalczyka własnej w dwóch terminach, mianowicie dnia 14 sierpnia i 18 września 1888, każdym razem o godzinie 10 przed południem.
Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.
Kuratorem wierzycieli ustanowiony ck. notaryusz p. Jaworski w Kalwaryi.
Wadyum wynosi 3 złr. 60 ct. w. a. Kalwaryja, 15 maja 1888.

L. 4213 (4940 3-3)
W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 28 sierpnia 1888 powyższej ceny szacunkowej, zaś w dniu 11 października 1888 nawet poniżej takowej, licytacja realności l. 193 w Wołczem położonej ciała tabularnego niestanowiącej dłużnika Hrycia Dupiraka własnej na rzecz komisji pożyczkowej powiat. turczańskiego pto resztującej sumy 43 zł. 98 ct.
Cena wywołania 50 złr.
Wadyum 5 zł.
Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w ts. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu ustanawia się kuratorem c. k. notaryusza p. Teliszewskiego w Turce.
Turka, dnia 27 czerwca 1888

L. 4643. (4976 2-3)
C. k. sąd powiatowy w Białej podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia 17 rat po 21 złr. i 58 zł. 65 ct. Franciszka Urbańskiego jako cessionariusza c. k. uprzyw. gal. Zakładu kredyt. włościańskiego w likwidacyi, odbędzie się w dniu 7 września 1888 o godz. 10 z rana, egzekucyjna sprzedaż realności lwh. 121, 223 w całości, 1/6 części posiadłości lwh. 235 1/4 części posiadłości lwh. 237 i 1/4 części posiadłości lwh. 238 Międzybrodziu lipn. położonych Pawła Stwory własnych, pod warunkami ts. edyktem z 27 sierpnia 1885 l. 6962 ogłoszonymi, z tym dodatkkiem, że realności te na tym terminie także poniżej ceny szacunkowej sprzedane zostaną.
Biała, dnia 28 czerwca 1888.

L. 5045. (4936 2-3)
Dnia 4 września 1888 i dnia 11 października 1888, każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 36a w Wituszyniech położonej, według wykazów hipotecznych l. 120 i 141 Wasyla Paziatycznego własnej w celu przymusowego ściągnięcia Przemyskiej kasy zaliczkowej rzemieślników i rolników w kwocie 57 zł. w. a.
Cena wywołania ciała hipotecznego, wykazem hipotecznym 120 objętego, wynosi 70 złr. w. a., cena wywołania ciała hipotecznego, wykazem hipotecznym 141 objętego, kwotę 578 złr. 50 ct. w. a.
Wadyum wynosi 10 pr. ceny wywołania. Na pierwszym terminie sprzedaną bę-

dzie ta realność tylko wyżej ceny szacunkowej, lub za takową, na drugim zaś terminie także niżej ceny szacunkowej.
Resztę warunków licytacyjnych, tudzież wyciąg tabularny i protokół ocenienia przejrzeć można w registraturze.
Z c. k. sądu powiatowego
Niżankowice. 30 grudnia 1887.

L. 6256-6265 (4933 2-3)
Dnia 4 września 1888 i dnia 16 października 1888, każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności, pod lk. 66 w Zrotowicach położonej, wykazami hipotecznymi 41 i 42 objętej, Oleksy i Hnaty Firków własnej, w celu przymusowego ściągnięcia wierzytelności c. k. uprzyw. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi w kwocie 205 złr. 93 ct.
Cena wywołania 900 złr.
Wadyum 90 złr.
Na pierwszym terminie zostanie realność ta tylko wyżej ceny szacunkowej, lub za takową, na drugim zaś terminie także i niżej ceny szacunkowej sprzedaną.
Bliższe warunki licytacyjne, wyciąg tabularny i protokół ustawicznego opisanja i oszacowania, przejrzeć można w sądzie.
Z c. k. sądu powiatowego
Niżankowice, 20 marca 1888.

L. 10281 (4038 2-3)
Celem zaspokojenia wierzytelności Romana Matyszyzna w kwocie 270 złr. w. a. z przyn. sprzedaną zostanie połowa realności pod nr. 11 na Podzameczu w Stryju wedle Dom. IV. pag. 41 nr. 3 haer. dłużnika Antoniego Ratajskiego własna w dniu 10go września i 11 października 1888, każdym razem o godzinie 10 rano, a to na I. ter-

minie za cenę szacunkową lub wyżej takowej na II. terminie i niżej ceny szacunkowej.
Cena wywołania 830 złr.
Wadyum 83 złr.
Kuratorem wierzycieli nieznanych adw. dr. Popiel w Stryju.
Warunki licytacyjne, wyciąg tabularny i protokół oszacowania do przejrzania w registraturze sądu.
C. k. sąd powiatowy
Stryj, 20 czerwca 1888.

L. 4389 (4935 2-3)
Dnia 11 września, 16 października i 22 listopada 1888, każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 21 w Młodowicach położonej, wykazem hipotecznym 74 objętej, Józefa Podbilskiego własnej, w celu zaspokojenia wierzytelności Przemyskiego Towarzystwa zaliczkowego rolnego w kwocie 160 złr.
Cena wywołania 635 zł.
Zakład 63 zł. 50 ct.
Na pierwszym i drugim terminie sprzedaną zostanie realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej, na trzecim zaś terminie także niżej ceny wywołania, jednakowoż nie za niższą cenę jak za takową, w której wszystkie hipotekowane wierzytelności pokrycie swe znaleźć będą mogły.
Kuratorem niewiad. zastawnych wierzycieli ustanowiono Józefa Gromnickiego ck. notaryusza w Niżankowicach.
Z ck. sądu powiatowego.
Niżankowice, 13 grudnia 1887.

L. 2371 (4941 2-3)

C. k. sąd powiatowy w Tłumaczu podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Izaka Hermana przeciw Izraelowi Hermanowi o 230 złr. z pn. odbędzie się w dniach 22 sierpnia 1888 i 25 września 1888, każdym razem o godzinie 10 przed południem publiczna sprzedaż placu budowlanego pod lk. 209 w Niżniowie położonego, ciał tabularnego stanowiącego dłużnika Izraela Hermana własnego z tem, że plac ten przy pierwszym terminie wyżej ceny szacunkowej lub za takową, przy drugim zaś terminie nawet poniżej ceny szacunkowej sprzedany zostanie.

Cenę wywołania stanowi kwota 160 złr. Wadyum 16 zł.

Reszta warunków tudzież akt oszacowania i wyciąg hipoteczny są w ts. registraturze do przejrzania.

Tłumacz, dnia 7 kwietnia 1888.

L. 2532 (4939 2-3)

W tut. sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 29 sierpnia 1888 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 17 października 1888 nawet poniżej takowej, licytacja realności l. 613 w Turce położonej, dłużnika Leiby Ber Petrynika własnej na rzecz Heleny Sembratowicz pto 100 zł. z pn.

Cena wywołania 200 złr.

Wadyum 20 złr.

Resztę warunków, akt oszacowania i zastawniczego opisanie wolno przejrzeć w ts. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli ustanawia się kuratorem c. k. notaryusza Konstantego Teliszewskiego.

Turka, dnia 27 maja 1888.

L. 4550 (4926 2-3)

W dniach 30 sierpnia i 12 października 1888 każdym razem o godz. 10 rano odbędzie się celem ściągnięcia wierzytelności Magdaleny Pawlak w kwocie 50 złr. publiczną licytacją 4/8 części realności Teresy Chrobakowej pod lk. 79 w Kozach położonej wyk. hip. l. 79 gminy kat. Kozy objętej.

Cenę wywołania stanowi kwota 400 zł. Wadyum 40 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w sądzie tutejszym. Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony jest adwokat tutejszy dr. Ichheiser.

C. k. sąd powiatowy.

Biała, dnia 29 czerwca 1888.

L. 3084 (4992 2-3)

C. k. sąd powiatowy w Gorlicach rozpisuje na zaspokojenie wierzytelności gminy miasta Gorlic w kwocie 2395 złr. 40 ct. publiczną egzekucyjną sprzedaż realności w Gorlicach położonej pod l. 200 wyk. hip. l. 153 objętej Markusa i Reizli Kremerów własnej, na dzień 31 sierpnia 1888 i 5 października 1888 każdym razem o godz. 10 rano w Gorlicach.

Cena wywołania 4607 zł. 55 ct.

Wadyum 460 złr. 76 ct.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanawia się adw. dr. Radomyskiego.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół oszacowania i wyciągi hipoteczne, przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Gorlice, dnia 12 lipca 1888.

L. 9790 (4985 2-3)

Dnia 14 sierpnia 1888 o 10 godzinie rano odbędzie się w sądzie tutejszym w sprawie egzekucyjnej c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie przeciw Nikole Hirnemu względnie tegoż spadkobierczyni Tekli Hirnej zam. Mileszko celem zaspokojenia 98 złr. z pn., przymusową sprzedaż realności pod lk. 49 w Cerkownie ciał tabularnego nie stanowiącego dłużnika własnej, na którym to terminie realność ta za jakąkolwiek cenę najwięcej ofiarującemu sprzedana zostanie.

Wadyum 10 pr. ceny wywołania 300 zł.

Akt opisanie i resztę warunków licytacyjnych w ts. registraturze przejrzeć można.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli Kajetan Winogrodzki z Wołoskiej wsi.

Bolechów, 1 grudnia 1887.

L. 3720 (4991 2-3)

C. k. sąd powiatowy w Gorlicach rozpisuje na zaspokojenie wierzytelności Towarzystwa Zaliczkowego w Gorlicach w kwocie 124 zł. publiczną egzekucyjną sprzedaż realności w Leszczynach położonych a mianowicie: a) whl. 26 1/2 whl. 21, 2/4 whl. 43 Paraski Hotodowej, b) 1/4 whl. 25, whl. 41, 1/2 whl. 42, 3/4 whl. 43 Mikołaja Szlachty własnych, na dzień 3 września 1888 i 15 października 1888 każdym razem o godz. 10 rano w Gorlicach.

Cena wywołania 348 złr.

Wadyum 34 zł. 80 ct.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanawia się adw. dr. Radomyskiego.

Resztę warunków licytacyjnych, pro-

tokół oszacowania i wyciągi hipoteczne, przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy
Gorlice, dnia 10 lipca 1888.

Z. 1557 (4997 2-3)

Von Seite des k. k. Bezirksgerichtes in Skałat wird hiemit kundgemacht, dass über Ansuchen der General-Agentur The Singer Manufacturing Comp. New-York G. Neidlinger, wider Abraham Weissmann pto 120 fl. 75 kr. ö. W. s. NG., die exekutive öffentliche Feilbiethung des dem Schuldner Abraham Weissmann sub Nr. 180 gehörigen, im Hypothekausweise Z. 672 enthaltenen Realitäts-Antheils neuerlich bewilligt wurde, und zur Durchführung derselben zwei Termine, und zwar auf den 14 August 1888 und auf den 18 September 1888, jedesmal um 10 Uhr Vormittags mit dem ausgeschriebenen, dass der feilzubietende Realitätsantheil bei dem ersten Termine nur um oder über den Schätzungspreis von 183 fl., bei dem zweiten auch unter demselben veräußert werden wird.

Das Vadium beträgt 18 fl.

Das Schätzungsprotokoll kann in der hierg. Registratur eingesehen werden.

Für die aus dem Wohnorte unbekanntem Gläubiger wurde als Curator Teofil Czełusiński aus Skałat bestellt.

Skałat am 5 März 1888.

L. 5046 (4934 2-3)

Dnia 4 września i 11 października 1888, każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż niepodzielonej jednej trzeciej realności w Wituszyniecah położonej, wykazem hipotecznym 156 objętej Fedka Surowiszczaka własnej, i niepodzielonej jednej trzeciej części realności w Wituszyniecah położonej, wykazem hipotecznym 204 objętej Antoniego Fleisnera własnej w celu przymusowego ściągnięcia wierzytelności Przemyskiej kasy zaliczkowej rzemieślników i rolników w kwocie 78 złr.

Cena wywołania 209 złr. 10 ct.

Wadyum 21 złr.

Na pierwszym terminie zostaną te realności tylko wyżej ceny szacunkowej lub za takową, na drugim zaś terminie także niżej ceny szacunkowej sprzedane.

Blizsze warunki licytacyjne, wyciągi hipoteczne i protokół ocenienia, przejrzeć można w registraturze.

Zresztą gdy miejsce pobytu dłużnika Antoniego Fleisnera sądowi wiadomem nie jest, ustanawia się dla niego kuratora ad actum w osobie Stefana Naleśnika, gospodarza z Grochowic w celu doręczenia mu uchwał w tej sprawie zapadłych i zapasę mających i wzywa się tegoż nieobecnego aby tutejszy sąd o teraźniejszym swoim miejscu pobytu zawiadomił, lub ustanowionemu kuratorowi potrzebnych informacji udzielił.

Z ek. sądu powiatowego.

Niżankowice, 30 grudnia 1887.

L. 12216 (4975 1-3)

Krakowski sąd deleg. miejski, ogłasza, iż celem zaspokojenia należności Hillela Beera Possa w kwocie 120 złr. z pn. odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 11 września i 15 października 1888 o godz. 10 rano egzekucyjną licytacją połowy realności l. 50 oraz całej realności lk. 58 w Raciborowicach położonych Piotra, Juliany i Jana Prażmowskiich własnych.

Cena wywołania połowy realności l. 50 228 złr. 75 ct. zaś realności l. 58, 378 złr. wadyum.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych jest adw. dr. Ławrowski z substytucją adw. dr. Koya w Krakowie.

Kraków, 21 czerwca 1888.

L. 2990 (4924 1-3)

C. k. sąd obwodowy w Wadowicach przedsięwzięcie dnia 27 września i 25 października 1888 każdym razem o godzinie 10 przed południem w budynku sądowym w Wadowicach licytacyjną sprzedaż połowy realności pod l. wyk. hip. 755 ks. grunt. dla gminy miasta Wadowice spadkobierców po śp. Walentym Rybaku własnej a to w sprawie egzekucyjnej powiatowej kasy o szczydności w Wadowicach przeciw tymże spadkobiercom pto 898 złr.

Cena szacunkowa tej połowy realności 925 złr. 59 i pół ct. a wadyum licytacyjne 93 złr.

Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i resztę warunków licytacyjnych w registraturze tegoż sądu przejrzeć można.

Wadowice, 14 lipca 1888.

L. 2864 (5020 1-3)

W ek. sądzie powiatowym w Przeworsku w dniach 12 września i 17 października 1888, zawsze o 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności w Ujeznu objętej lwh. 80 gminy kat. Ujeznu położonej Antoniego Smiecha własnej celem wy-

dobycia pretensji Jana Sikory w kwocie 12 złr. 68 ct.

Cena wywołania 1100 złr.
Wadyum 110 złr.

Resztę warunków przejrzeć można w sądzie.

Przeworsk, 16 maja 1888.

L. 376 (5011 1-3)

C. k. sąd powiatowy w Bóbrce podaje do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej ek. Prokuratury Skarbu imieniem wysokiego skarbu przeciw Herschowi Katz o zapłacenie 68 złr. 22 ct. wa. z pn. przeprowadzona zostanie przymusowa sprzedaż w drodze publicznego przetargu realności pod l. d 25 w Bóbrce położonej whl. 318 objętej i ciał hip. whl. 319 tejsze gminy objętego dłużnika własnych w dwóch na dzień 10 sierpnia i 19 września 1888, o godzinie 10 rano w zabudowaniu tego sądu wyznaczonych terminach z tem, że cenę wywołania pierwszego ciał hip. stanowi cena szacunkowa 1600 złr. wa. zaś drugiego ciał hip. 20 zł. wa. poręczne 160 złr. i 2 złr. wa. że powyższe ciał hipoteczne na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej zaś na drugim terminie także niżej tej ceny pojedynczo sprzedane zostaną.

Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i inne warunki mogą chęć kupna mający w registraturze sądowej przegladnąć o stanie tabularnym w urzędzie hipotecznym a o zaglętych podatkach w ek. urzędzie podatkowym w Bóbrce się przekonać.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono ek. notaryusza Waydowskiego w Bóbrce.

C. k. sąd powiatowy

Bóbrka, 15 sierpnia 1887.

L. 15846 (5014 1-3)

W celu zabezpieczenia dostawy żwiru rzeczowego dla konserwacji samborskiego gościńca w sekcji Rudki w samborskim okręgu budowniczym na rok 1889 odbędzie się dnia 16 sierpnia 1888 w ek. Starostwie w Samborze licytacja przez pisemne oferty.

Rzeczona dostawa wynosi na rok 1889 dla przestrzeni od 16 do 33 kilometra włącznie 1645 metrów sześciennych w kwocie fiskalnej 3-920 zł. 15 ct. wa.

Blizsze warunki przedsiębiorstwa tego dotyczące przejrzane być mogą w wymienionem ek. Starostwie w godzinach urzędowych, gdzie także w powyższym terminie do godziny 12 w południe podane być mają oferty zaopatrzone stemplem na 50 ct. i w 5 pr. wadyum, z wyrażeniem cen zaofiarowanych nie tylko cyframi ale także i literami.

Oferty winny opiewać na wszystkie z tego samego szutrowiska zaopatrywane kilometry.

Oferty nieulożone według wzoru w §. 45 warunków licytacji przepisanej lub nie wniesione w powyższym terminie nie będą uwzględnione.

Z ek. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 12 lipca 1888.

L. 2937 (5007 1-3)

W ek. sądzie powiatowym w Busku odbędzie się dnia 28 sierpnia 1888 tylko powyżej ceny szacunkowej zaś dnia 25go września 1888 nawet poniżej takowej, licytacja realności lk. 1 według wyk. hip. l. 106 w Budkach nieznanowskich położonej dłużnika Hrycia Wasylika własnej na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w likwidacji pto 234 zł. 13 ct. w. a. z pn.

Cena wywołania wynosi 2975 zł. wa.

Wadyum 297 zł. 50 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny przejrzeć w ts. registr.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli, tudzież dla wierzycieli hipotecznych po dniu 23 marca 1888 wpisanych ustanawia się kuratorem p. Bazylego Wania z Buska z substytucją p. Franciszka Kulińskiego z Budek nieznanowskich.

Busk, 29 czerwca 1888.

L. 8393. (5010 1-3)

C. k. sąd powiatowy w Brodach w sprawie egzekucyjnej c. k. uprz. gal. zakład. kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie przeciw Hryciowi Czerniakowi o 10 rat po 8 zł. 83 ct. i resztę kapitału 131 zł. 51 ct. i 12 zł. 95 ct. w. a. zpn. zawiadamia, iż dnia 10 września 1888 i dnia 16 października 1888, każdym razem o 10 godzinie rano w b. nr. III oddziale się na rzecz c. k. uprz. gal. zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie egzekucyjną publiczną licytacją ciał hip. wyk. hip. 60 księgi gruntowej gminy katastralnej Czechy objętego i 4/8 części ciał hip. wyk. hip. 61 księgi gruntowej gminy katastralnej Czechy objętego na imię Hrycia Czerniaka wpisanych z tem iż każde do ciał hipot. osobno na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny wywołania, na drugim zaś terminie za jakąkolwiek cenę, nawet poniżej ceny wywołania najwięcej ofiarującemu sprzedane zostanie.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa co do ciał hip. objętego wyk. hip. 60 w kwocie 644 zł. 70 ct. w. a., a co do 4/8 części ciał hip. wyk. hip. 61 objętego, w kwocie 95 zł. w. a., zakład zaś wynosi 10 pr. tych cen wywołania.

Wyciąg hip., akt oszacowania i reszta warunków licytacji mogą być przejrzane w registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych, którzyby na sprzedaż się mających nieruchomościach po dniu 24 sierpnia 1887 jako dniu wydania wyciągu hip. jakie prawa hipoteki nabyli, lub którymby dla jakiegokolwiek innego powodu uchwały sądowe doręczone być nie mogły ustanowiony został kurator w osobie dr. Grossa adw. w Brodach.

Brody, dnia 4 czerwca 1888.

L. 1997 (4917 2-3)

C. k. sąd powiatowy Wiśnicki zawiadamia, że dnia 12 września i 17 października 1888, każdym razem o godz. 10 rano odbędzie się na zaspokojenie pretensji ks. Jakóba Janczego przeciw Józefowi Pławekiemu pto 100 złr. licytacja realności l. wh. 168 w Rozdzieniu górnem.

Cena wywołania 3558 złr. 40 ct.

Wadyum 356 złr.

Resztę warunków do przejrzania w registraturze.

Wiśnicz, 13 maja 1888.

L. 39064 (4944 3-3)

W celu zabezpieczenia dostawy szutru dla gościńca państwowego Krakowskiego, w rzeszowskim okręgu budowniczym na dwuletni okres tj. na rok 1889 i 1890 odbędzie się dnia 20 sierpnia 1888 w ek. Starostwie w Rzeszowie licytacja przez pisemne oferty.

Rzeczona dostawa wynosi na rok 1889 dla wspomnianego gościńca od km. 96 do włącznie 121 — 977 m³ w kwocie fiskalnej 5731 złr. 74 ct.

Blizsze warunki przedsiębiorstwa tego dotyczące, przejrzane być mogą w wymienionem c. k. Starostwie w godzinach urzędowych, gdzie także w oznaczonym wyżej terminie do godziny 12 w południe podane być mają oferty zaopatrzone stemplem na 50 ct i w 5 pr. wadyum z wyrażeniem cen zaofiarowanych nie tylko cyframi, ale także literami.

Oferty nieulożone według wzoru w §. 45 warunków licytacji przepisanej, lub nie wniesione w terminie powyższym nie będą uwzględnione.

Z ek. Namiestnictwa

Lwów, dnia 29go lipca 1888.

L. 4596 (4899 3-3)

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że na prośbę gminy miasta Kołomyi imieniem funduszu pogorzalców dozwołoną została w celu ściągnięcia kwoty 85 złr. wa. z pn. egzekucyjną sprzedaż realności dłużnika Józefa Maryńczaka obecnie Michała Basciaka i Józefa Łwieckiego w Kołomyi pod nr. 272 (Wyk. hip. l. 403 dla IV. dzielnicy miasta Kołomyi) w dwóch dniach na dzień 13 września i 15 października 1888, każdym razem na godzinę 9 przed południem wyznaczonym terminie tylko za lub powyżej ceny szacunkowej w kwocie 694 złr. 20 ct. wa. która służyć będzie oraz za cenę wywołania na drugim terminie zaś także poniżej takowej zostanie sprzedana, że każdy chęć kupienia mający obowiązany będzie kwotę 69 złr. 50 ct. wa. do rąk komisji licytacyjnej złożyć, że dla wszystkich tych którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła, lub którzyby na rzeczoną realność poniżej prawa rzeczowe nabyli, kurator w osobie adwokata dra Maramorosa został ustanowiony, wreszcie, że akt oszacowania w mowie będącej realności, tudzież blizsze warunki licytacyjne w ts. registraturze mogą być przejrzane.

Kołomyja, 9 czerwca 1888.

L. 5954 (4855 3-3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu rozpisuje celem zaspokojenia wierzytelności cesyonaryuszki Maurycego Landau Feigi Ungar w kwocie 612 złr. w. a. zpn., egzekucyjną sprzedaż publiczną 2/3 części realności pod lk. 247 m. w Przemyślu położonej, wedle Dom. VI. pag. 551 n. 13 haer. Józefa Ungera, względnie tegoż masy spadkowej własnych, w dniu 6go września 1888 i w dniu 11go października 1888 zawsze o godzinie 9 przed południem w biurze nr. 21 z tem, że owe 2/3 części realności na pierwszym terminie licytacyjnym tylko za, lub powyżej ceny szacunkowej, na drugim zaś także poniżej tej ceny najwięcej ofiarującemu sprzedane zostaną.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 302 zł. 33 1/3 ct.

Wadyum 31 zł.

Warunki licytacyjne, wyciąg tabularny i protokół oszacowania rzeczonych 2/3 części realności mogą być przejrzane w ts. registraturze.

Przemyśl, 28 czerwca 1888.

L. 2561 (4840 3-3)
Sąd powiatowy Kęki odbędzie egzekucyjną sprzedaż realności Tomasza Chwieruta własnej w Łękach pod nr. 47 położonej l. w. h. 47 objętej na pokrycie pretensyj Józefa i Katarzyny Sajdaków w sumie 100 złr. zpn. w sądzie, w dwóch terminach w dniach 11 września i 15 października 1888 każdym razem o godzinie 10 rano.
Cena wywołania 1141 złr.
Wadyum 114 złr. 10 ct.
Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli i interesowanych ustanowiono notaryusza Sporna z Kęt.
Kęty, 9 lipca 1888.

L. 355 (4903 3-3)
W dniach 28 września i 30 października 1888 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w sądzie powiatowym w Bolechowie licytacja realności Mikołaja Waśkowieza Witwickiego własnej pod nr. k. 50/82 w Roztockach położonej nieintabulowanej celem zaspokojenia 24 rat po 12 złr. z pn. na rzecz galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie.
Cena wywołania 250 zł. wa.
Wadyum 10pr.
Kuratorem wierzycieli notaryusz Wawrausch w Bolechowie.
Resztę warunków w registraturze.
C. k. sąd powiatowy.
Bolechów, 13 stycznia 1888.

L. 9975 (4865 3-3)
C. k. miej. del. sąd powiat. S. II. we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia na rzecz masy konkursowej Towarzystwa galic. kasy zaliczkowej we Lwowie sumy 103 złr. w. a. z pn., licytację połowy realności pod l. k. 55 w Zarudcach położonej wyk. hip. 158 objętej Iwana Łochozy, tudzież całej realności l. k. 57 w Zarudcach położonej wykazem hipoteczn. 198 gminy kat. Zarudce objętej, Iwana Kluka własnej na dzień 6go września 1888 i na dzień 11 października 1888 zawsze o godz. 10 rano w biurze III.
Cena wywołania połowy realności pod l. k. 55, 275 złr. zaś całej realności pod l. k. 57, 475 złr.
Poręczne dla pierwszej realności 27 zł. 50 ct. zaś dla drugiej 43 złr. 50 ct.
Na pierwszym terminie realność tę nabyć można za lub wyżej ceny wywołania, na drugim i poniżej.
Resztę warunków, protokół ocenienia wyciąg hip. przejrzyć można w registraturze. Kurator niewiadomych wierzycieli adw. dr. Lehman.
Lwów, 4 lipca 1888.

L. 4961 (4904 3-3)
C. k. sąd powiatowy w Mikołajowie ogłasza, że celem zaspokojenia pretensyj spadkobierców w Szabys Sanerberga przeciw Jakobowi Rafałowskiemu i nieletniemu Maryi Hładkiej spadkobiercy Dmytrowi Soroka odbędzie się dnia 13 września i 16 października 1888 każdym razem o godzinie 10 rano, przymusowa sprzedaż posiadłości wedle wykazu hip. l. 152 księgi gruntowej gminy Rozdół.
Na pierwszym terminie posiadłość ta za lub wyżej ceny szacunkowej 260 zł., na drugim terminie zaś też niżej ceny szacunkowej sprzedana zostanie.
Wadyum wynosi 26 zł.
Warunki licytacyjne w sądowej registraturze przejrane być mogą.
Dla wierzycieli, którzyby po dniu 24 maja 1888 to jest po wystawieniu wyciągu z księgi gruntowej, nabyli prawo rzeczowe na sprzedaż się mającej posiadłości lub którzyby w jakiegokolwiek bądź przyczyni uchwały w tej sprawie doręczone być nie mogły, ustanawia się kuratorem Jakóba Kaczyńskiego z Mikołajowa.
Mikołajów, 1 czerwca 1888.

L. 6288 (4908 3-3)
Dnia 22 sierpnia 1888 powyżej ceny szacunkowej lub za taką, zaś dnia 24 września 1888 nawet niżej takowej odbędzie się w tut. sądzie zawsze o godz. 9tej rano egzekucyjna licytacja realności pod l. k. 316³/₄ w Sniatynie cięła tabularnego nie stanowiącej Hacza Koziuka i leżącej masy Maryi Koziołki własnej na rzecz Chaima Gellesa pto 37 zł. i 6 złr. w. a. z pn.
Cena wywołania 200 zł.
Wadyum 20 złr.
Resztę warunków, protokół oszacowania i wyciąg hipoteczny wolno przejrzyć w tut. registraturze.
Kuratorem wierzycieli z miejsca pobytu niewiadomych ustanowiony adw. dr. Szaffer w Sniatynie.
Sniatyn, dnia 22 czerwca 1888.

L. 4474 (4925 3-3)
C. k. sąd powiatowy w Białej podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyj Augusty König w kwocie 900 złr. z pn., odbędzie się dnia 31 sierpnia 1888 o godzinie 10 z rana egzekucyjna sprzedaż realności pod lk. 9 i 14 w Godzisce wilko-

wskiej położonych Jana i Anny Sidzinów własnych, pod warunkami ts. rezolucją z dnia 9 września 1886 l. 7906 objętymi.
Realności te na powyższym terminie także poniżej ceny szacunkowej 1555 złr. sprzedanymi zostaną.
Biała, dnia 28 czerwca 1888.

L. 1640 (4946 3-3)
W c. k. sądzie powiatowym w Haliczu odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności w Temerowcach położonej wedle wyk. hip. 52 tejże gminy dłużnika Wasyla Ornata własnej, na zaspokojenie 22 rat po 9 zł. z pn., dnia 7 sierpnia 1888 i dnia 10 września 1888 każdym razem o godzinie 10 rano, na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej 400 zł. na drugim i niżej takowej.
Wadyum wynosi 40 złr.
Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzyć.
Wreszcie ustanawia sąd dla wierzycieli, którzyby uchwały licytacyjną przed terminem z jakiegokolwiek bądź powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 30 stycznia 1887 do tabuli weszli, kuratorem p. dr. Przemyskiego w Haliczu i tychże wierzycieli o rozpisaniu niniejszej licytacji i ustanowieniu dla nich kuratora niniejszem zawiadamia.
Halicz, dnia 26 maja 1888.

L. 5096 (4910 3-3)
C. k. sąd powiatowy w Białej podaje do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej dra Alojzego Eisenberga przeciw Józefowi Niemczykowi o 3000 złr. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniu 31 sierpnia i 12 października 1888, każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności pod lk. 4 w Janowicach położonej l. wyk. hip. 4 objętej.
Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 4100 złr. poniżej której realność ta na pierwszym terminie sprzedana nie będzie.
Wadyum 410 złr.
Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli i interesowanych ustanowiono p. dra Jana Rosnera adw. w Białej.
Biała, dnia 30 czerwca 1888.

L. 1357 (4906 3-3)
C. k. sąd powiatowy w Rudkach sprzeda w dniu 5 września 1888 o godz. 10 przed południem w budynku sądowym sumę 350 złr. z pn. na realności wykazem hipotecznym księgi gruntowej dla gminy Rudki l. 141 objętej Noego Heringa i Borucha Schreiberera własnej na rzecz Chaji Estery Schreiberera za hipotekowaną i połowę realności wyk. hip. księgi gruntowej dla gm. Rudki l. 141 objętej Borucha Schreiberera własną, celem zaspokojenia pretensyj Chaski Karpa w kwocie 200 złr. z pn.
Na tym terminie zostaną ta suma i ta połowa realności także i niżej ceny wywołania za jaką bądź cenę sprzedane.
Cena wywołania wynosi co do sprzedanej się mającej sumy kwotę 350 złr. a zaś co do sprzedanej się mającej połowy realności kwotę 200 złr.
Wadyum 5prc.
Bliższe warunki, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzyć można w tutejszej registraturze.
Niewiadomych wierzycieli zawiadamia się do rąk kuratora Kazimierza Kurka w Rudkach.
Rudki, 31 maja 1888.

L. 9930 (4957 3-3)
Dnia 9 sierpnia i 13 września 1888 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym ck. sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności w Mokrzanach położonej wyk. hip. 24 i 25 dla gminy Mokrzan objętej w sprawie Leonory Mikułowiczowej przeciw Józefowi Adamiakowi pto 2098 zł. 62 ct. wa. z pn.
Cena szacunkowa wywołania dla wyk. hip. 24 w kwocie 1825 złr. zaś dla wyk. hip. 25, 1943 złr.
Wadyum 183 złr.
Przy pierwszym terminie realność tylko za lub wyżej ceny wywołania, przy drugim nawet poniżej takowej sprzedana będzie.
Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszósądowej registraturze przejrzyć, kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adwokat dr. Budzynowski.
C. k. sąd powiatowy miej. delg. Sambor, 30 czerwca 1888.

L. 2846 (4931 3-3)
W tutejszym sądzie odbędzie się dnia 10 sierpnia 1888 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 31 sierpnia 1888 zawsze o godzinie 10 rano, nawet poniżej takowej licytacja realności pod lk. 77 w Łuce położonej Tomasza Borszczewskiego względnie nie objętej masy spadkowej tegoż własnej na rzecz ck. uprzyw. zakładu kredy-

townego włościańskiego w likwidacji we Lwowie pto 200 złr. względnie 187 złr. 51 ct. wa. z pn.
Cena wywołania 400 złr.
Wadyum 40 złr.
Kuratorem nieobjętej masy spadkowej Tomasza Borszczewskiego Franciszek Fruhwirth, zaś kuratorem niewiadomych wierzycieli Maksymilian Heldenburg w Monasterzyskach.
Resztę warunków i akt oszacowania wolno przejrzyć w tus. registraturze.
C. k. sąd powiatowy.
Monasterzyska, 13 maja 1888.

Wyroki prasowe.

L. 13907 (4970)
W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!
C. k. sąd krajowy dla spraw karnych we Lwowie orzekł na mocy §§. 489 i 493 sp. k. i §. 37 u. pr. że treść pisma ulotnego pod napisem „Pamięci Teofila Wiśniowskiego i Józefa Kapuścińskiego, męczenników wolności stacjonnych w dniu 31 lipca 1847“ zawiera znamiona występku z §. 305 uk. zatem usprawiedliwioną jest zarządza przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego pisma.
W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie rzeczzonego pisma ulotnego a zabrany nakład ma być zniszczony.
C. k. sąd krajowy karny
Lwów, dnia 1 sierpnia 1888.

L. 13429 (4969)
W Imieniu Jeho Welyczestwa Cisarza!
C. k. sud krajowyj dla spraw karnych u Lwowi riszył na podstawie §§. 489 i 493 zak. o post. karn. i §. 37 zak. pras. szezozoderżanie artykułu umiszczono w czyśli 29 czasopysy „Batkiwszczyna“ z dnia 8/20 łypnia 1888 pid napysom „Wisty z kraju pyśmo z Zołoczziwskoho“ mistyt w sobi znamena prowyny z §. 302 zak. karn. i proto usprawedywłena jest zariadzena czerez c. k. prokuratoriu derżawnu konfiskata teji czasopysy.
W ślidsztwiwe toho riszenija wzborone jest dalsze rozprestraneniye tobo artykułu, a zabranij nakład maje buty znyyszczenyj.
Lwiw, dnia 23 łypnia 1888.

L. 13988 (4968)
W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!
C. k. sąd krajowy dla spraw karnych we Lwowie orzekł na mocy §§. 489 i 493 sp. k. i §. 37 u. pr. że treść pod napisem „W 41 letnią rocznicę śmierci Teofila Wiśniowskiego — Pieśń nad mogiłą“ zawiera znamiona występku z §. 305 u. k. zatem usprawiedliwioną jest zarządza przez ck. Prokuratora rządowego konfiskata tego wiersza.
W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnienie rzeczzonego wiersza a zabrany nakład ma być zniszczony.
C. k. sąd krajowy karny
Lwów, dnia 1 sierpnia 1888.

L. 14184 (4967)
W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!
C. k. sąd krajowy dla spraw karnych we Lwowie orzekł na mocy §§. 489 i 493 sp. k. i §. 37 u. pr. że treść artykułu umieszczzonego w numerze 212 czasopisma „Dziennik polski“ z dnia 1 sierpnia 1888 pod napisem „Czy to potrzebne“ zawiera znamiona występku z §. 300 u. k. zatem usprawiedliwioną jest zarządza przez ck. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.
W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnienie tego artykułu a zabrany nakład ma być zniszczony.
C. k. sąd krajowy karny
Lwów, dnia 3 sierpnia 1888.

3. 175 (4840)
Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der in der Nr. 11 der im Auslande erscheinenden periodischen Druckschrift: „Pomsta, Organ anarhistickokommunisticky“ vom Mai 1888 enthaltenen Artikel I. mit der Aufschrift: V zalezitosti strany“ das Vergehen nach §. 65 lit. a und b St. G.; II. mit der Aufschrift: „V cem spociva bezvladi?“ das Vergehen nach §§. 302, 300 St. G., nach Art. III. des Gesetzes vom 17 December 1861, Nr. 8 RGVl., und das Verbrechen nach §. 65 lit. a St. G.; III. mit der Aufschrift: „Kamennjste je“ das Verbrechen nach §. 122 lit. a und das Verbrechen nach §. 303 St. G.; IV. mit der Aufschrift: „Ucel vlady a nase mlva“ die Verbrechen nach §§. 65 lit. a und 58 lit. b und c St. G.; V. mit der Aufschrift: „Anarhisticko - politicky prehled“ das Vergehen nach §. 300 St. G. und nach Artikel III. des Gesetzes vom 17 December 1862, enblich VI. mit der Aufschrift: „Kvitujeme“ die Verbre-

chen nach den §§. 63 und 65 lit. a St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. G. D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.
Wien, am 25 Juli 1888.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der Nr. 30 der periodischen Druckschrift: „Figaro“, Humoristisches Wochenblatt ddo. 28 Juli 1888 unter der Rubrik: „Hunderttagsgedanken eines vacirenden Philosophen“ entalteneu Stelle „Es ist sonderbar“ bis „in die Pension schiden“, ferner der daselbst unter der Rubrik: „Wochenbericht“ enthaltenen Stelle „Feldzeugmeister Ruhn“ bis zum Schlusse das Verbrechen nach §. 63 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. G. D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.
Wien, am 27. Juli 1888.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
Das k. k. Kreisgericht Krems als Preßgericht hat über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft heute in nicht öffentlicher Sitzung zu Recht erkannt, daß der Inhalt der Flugschrift mit der Ueberschrift: „An den besten Mann im Lande“ mit dem Datum „Wien, 5 Mai 1888“ Druck und Verlag von F. Berger in Horn, das Vergehen gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach §. 305 St. G. begründe, indem darin durch das Strafgesetz verbotene und strafbare Handlungen angepöbeln und zu rechtfertigen versucht werden, und wird daher das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift nach §. 493 St. G. D. ausgesprochen.
Krems, am 26 Juli 1888.

3. 177 (4891)
Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
Das k. k. Landes- als Preßgericht Wien hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der nicht periodischen Druckschrift: „Die geschwächte Manneskraft (Nervenschwäche des Mannes), Impotenz, deren Ursachen und Heilung, für Aerzte und Kranke dargestellt von Dr. Wilenz S., Wien, Druck und Verlag von H. Greßer, Magimilianplatz Nr. 10“, 14., 15., 16., 17., 18., 19. Auflage im Mittelblatt und insbesondere auf den Seiten 8, 14, 15, 16, 17, 18, 22, 23, 25, 26, 34, 35, 36, 40, 41, 42, 43, 44, 49, 51, 52, 53, 54, 55, 60, 61, 64, 75, 80, 82, 85, 93, 98, 101, 103, 105, 106, 112, 117, 119, 120, 124, 127, 128, 131, 132, 134, 135, 136³/₄, 138, 139, 140, das Vergehen nach §. 516 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. G. D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.
Wien, am 30. Juli 1888.

Księgi gruntowe.

L. 2 (5017)
Komisya hipoteczna przy c. k. sądzie powiatowym delegowanym miejskim w Tarnowie urzędująca zawiadamia, iż arkusze posiadania dla majątności tabularnych w gminie katastralnej Świebodzia położonych wraz z sprostowanym spisem posiadłości i posiadaczy, kopią mapy katastralnej i protokółem dochodzeń w §. 21 ustawy z 20 marca 1874 nr. 29 dz. u. i rozp. kraj. określonych, złożone zostały w c. k. sądzie powiatowym delegowanym miejskim w Tarnowie do powszechnego przejrzenia.
Zarzuty przeciwko prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być winne ustnie lub pisemnie w c. k. sądzie powiatowym delegowanym miejskim, a do przeprowadzenia dalszych dochodzeń w skutek podniesionych zarzutów niezbędnych wyznacza się dzień 10 sierpnia 1888 na którym zarzuty i przed komisją hipoteczną wnoszone być mogą.
Tarnów, 3 sierpnia 1888.

L. 92 (5024)
Komisya hipoteczna w Zagorzyczach urzędująca c. k. sądu powiatowego w Rozczycach ogłasza, iż dochodzenia miejscowe celem założenia nowej księgi gruntowej dla gminy katastralnej Zagorzycze dnia 7 sierpnia 1888 rozpoczyna.
Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędach gminnych.
Zagorzycze, dnia 5 sierpnia 1888.

Upadłości.

L. 8861 (4956 3-3)
C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do publicznej wiadomości, że p. Izidor Taubeles z Podwoleczysk zawiadomę masy konkursowej Samsona Zimmermana z Podwoleczysk, zaś Markus Goldschein tegoż zastępcą ustanowiony został.
Tarnopol, dnia 21 lipca 1888.

Konkursa.

L. 25505 (4988 2—3)

Konkurs

na posady:
a) pocztmistrza przy c. k. urzędzie pocztowym w Okocimie w powiecie Brzeskim za kontraktem służbowym i kaucją w kwocie 400 złr.
z placą rocznych 400 złr.
za służbę telegraficzną 120 złr.
i ryczałtu kancelaryjnego 100 złr.
b) expedyentów pocztowych przy nowo utworzonym się mającym c. k. urzędach pocztowych w Zawadce i Uhrynowie średnim w powiecie kałuskim za kontraktem służbowym i kaucją w kwocie 200 po złr. z placą rocznych po 100 złr.
ryczałtu kancelaryjnego po 20 złr.
i wynagrodzenia za pieszego posłańca 4 razy w tygodniu do Kałusza i do Zawadki 200 złr., zaś dla Uhrynowa średniego 160 złr.
Podania należy wnieść o pierwszą posadę najpóźniej do 23, zaś o następną najpóźniej do 14 sierpnia b. r. w c. k. dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie.
Lwów, 3 sierpnia 1888.

Kuratele.

L. 5243 (4927 2—3)
Jana Andrusiewicza Leszczyńska uznano marnotrawcą i kuratorem ustanowiono Iwana Andrusiewicza syna Stefana.
C. k. sąd powiatowy
Bełż, dnia 23 sierpnia 1888.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 33482 (4989)
O B W I E S Z C Z E N I E.
Wydział krajowy Królestwa Galicji i Lodomerji wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim podaje do powszechnej wiadomości, że dnia 1 sierpnia 1888 wylosowane zostały następujące obligacje:
I. Przy XXX. losowaniu galic. pożyczki krajowej z roku 1873.

Ser. A. po 100 zł. w. a.
Nr. 692, 693, 695, 697, 705, 732, 753, 758, 771, 779, 786, 825, 844, 983, 994, 1013, 1021, 1119, 1136, 1183, 1440, 2036, 2102, 2357, 3352, 3397, 3413, 3454, 3482, 3486, 3490, 3500, 3584, 3778, 3786, 3813, 3932, 4065, 4360, 4435, 4436, 4466, 4473, 4835, 4897, 4960, 5298, 6193, 6194, 6200, 6202, 6277, 6327.

Ser. B. po 300 zł. w. a.
Nr. 186, 252, 300.
Ser. C. po 500 zł. w. a.
Nr. 84, 229, 345, 443, 506, 813, 820.
Ser. D. po 1000 zł. w. a.
Nr. 160, 202.

II. Przy X. losowaniu galic. pożyczki krajowej z roku 1883.

Ser. A. po 100 zł. w. a.
Nr. 13, 708, 762, 784, 905, 1116, 1282, 1380, 1406, 1474, 1496, 1756, 1865, 2204, 2231, 2520, 2755, 2763, 2783, 3009, 3078, 3087.

Ser. B. po 500 zł. w. a.
Nr. 54, 63, 74, 233, 240, 566, 1879, 1948.

Ser. C. po 1000 zł. w. a.
Nr. 45, 92, 95, 138, 142, 387, 684.

Ser. E. po 10.000 zł. w. a.
Nr. 84.

III. Przy VIII. losowaniu galic. pożyczki krajowej z 1884.

Ser. A. po A. 100 zł. w. a.
Nr. 4, 21, 172, 228, 236, 307, 361, 369, 423, 433, 497, 499, 536, 574, 586, 611, 678, 704, 882.

Ser. B. po 1000 zł. w. a.
Nr. 27, 208, 213, 237.

IV. Przy VII. losowaniu galic. pożyczki krajowej z roku 1885.

Ser. A. po 100 zł. w. a.
Nr. 45.

Ser. B. po 1000 zł. w. a.
Nr. 2, 71.

Z dawniej wylosowanych obligacji, nie przedstawiono dotąd do wypłaty następujących Nr.

1. w pożyczce krajowej z roku 1873.
Ser. A. Nr. 1015, 1597, 2912, 3333, 3403, 3422, 3509, 3513, 3538, 3540, 3641, 3690, 3734, 3768, 3854, 4363, 4410, 4411, 4413, 4967, 4971, 4973, 4974, 4979, 4985, 4994, 4995, 4996, 5201, 6211.

Ser. B. Nr. 365
Ser. C. Nr. 71, 116, 172, 227, 380, 442, 495, 503, 663, 745.

2. w pożyczce krajowej z roku 1883.
Ser. A. Nr. 23, 148, 238, 253, 573, 654, 678, 791, 1040, 1240, 1273, 1688, 1862, 2206, 2402, 2484,

2614, 2624, 2735, 2782, 2926, 3006, 3007.

Ser. B. Nr. 107, 644, 879, 902, 1054, 1062, 1239, 1317, 1329, 1330, 1851, 1929.

Ser. C. Nr. 8, 299, 338.

Ser. D. Nr. 43, 83.

3. w pożyczce krajowej z roku 1884.

Ser. A. Nr. 86, 243, 253, 329, 414, 430, 468, 534, 547, 600, 631, 688, 700, 799.

Ser. B. Nr. 191, 201, 257.

Amortyzowane i zakwestyonowane obligacje i kupony:

1. w pożyczce krajowej z roku 1883.

Amortyzowano kupon z 1 listopada 1885.

Ser. B. Nr. 1665 na 11 złr. 25 ct. Zakwestyonowano i do amortyzacji podano:

a) Kupon z 1. maja 1886. Ser. C. Nr. 695 na 22 zł. 50 ct.

b) Kupon z 1. listopada 1886. Ser. D. Nr. 50 na 112 zł. 50 ct.

2. w pożyczce krajowej z roku 1884.

Amortyzowano kupon z 1 listopada 1885.

Ser. C. Nr. 65 na 112 zł. 50 ct.

Wylosowane obligacje wypłacone zostaną w pełnej imiennej wartości dnia 1 listopada 1888 za zwrotem tych obligacji i kuponów w dniu spłaty kapitału jeszcze nie zapadłych.

W razie jeżeliby wszystkie niezapadłe kupony nie zostały dołączone do obligacji wylosowanej, wartość takowych zostanie potrąconą z kapitału.

Spłata kapitału nastąpi:

we Lwowie: w Kasie krajowej;

w Krakowie: w galic. Banku dla handlu i przemysłu i w domu bank. Mendelsburga;

w Pradze: w zakładzie „Zivnostenska Banka pro Cechy a Moravu v Praze.“

Lwów dnia 1 sierpnia 1888.

L. 25187 (5015 1—3)

Ogłoszenie.

Z powodu zawarcia nowego układu pocztowo-telegraficznego między Austrią a Węgrami obowiązującego z dniem 1 sierpnia t. r. zarządzone zostały rozporządzeniem wys. c. k. Ministerstwa handlu z dnia 15 lipca t. r. l. 27346 następujące zmiany przepisów pocztowych.

1. Wszystkie c. k. urzęda pocztowe przyjmować odtąd będą przekazy pocztowe przekazy telegraficzne, pobrania i zlecenia pocztowe do wysokości 500 złr. natomiast zastanowione zostają w obrocie między Austrią a Węgrami przekazy pocztowe wyżej 500 złr.

2. Prywatne listyż pieniądźmi papierowymi (banknotami) można otwarto tylko od kwoty 500 złr. (zamiast 300 złr.) na pocztę nadawać.

3. Krajowe dzieła zbiorowe jakoto dykcyonarze konwersacyjne i t. p. oprawione i nieoprawione które w abonamencie w dniach oznaczonych rozsyłane bywają i przez odpowiedzialnego redaktora są podpisane, mogą bez względu na swą treść do wagi pojedynczej 500 gr. pod tymi samymi warunkami jak krajowe czasopisma pocztą być przesyłane.

W obrocie między Austrią a Węgrami są odtąd czasopisma tylko do najwyższej wagi 500 gramów dozwolone.

W końcu zawiadamia się, że według rozporządzenia wys. c. k. Ministerstwa handlu z dnia 15 lipca l. 27487 zaczawszy od 1 sierpnia t. r. w obrocie wewnętrznym między Austrią a Węgrami w razie straty ubytku lub uszkodzenia przesyłki wozowej, nadanej bez deklarowanej wartości, zakład pocztowy wynagradza tylko rzeczywistą szkodę względnie 2 złr. za jeden kilogram lub część takowego.

Co się niniejszem do powszechnej wiadomości podaje.

C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów

Lwów, dnia 31 lipca 1888.

Обвѣщеніе.

По поводу зачатія нового оуклада почтowo-телеграфного помеже Австрією а Оуграми, обовязного съ днёмъ 1 Авгста с. г., введенный сътъ распоряженіемъ високого ц. к. Министерствѣ торговлѣ съ дна 15 Юла с. г. Ч. 27486 слѣдующіи зміны принисѣтъ почтовыхъ.

1. Билки ц. к. оурады почтовыхъ принимати вѣдѣтъ отъ теперъ переказы почтовый, переказы телеграфный, побирания до послѣлатою и порѣченія почтовый до высокости 500 зол., въ тое мѣсто застановленныи вѣдѣтъ въ оборотѣ помеже Австрією а Оуграми почтовый переказы выше 500 золот.

2. Приватный листы съ грѣцми паперовыми (банкнотами) можна отворто лишь отъ кроты 500 зол. (вмѣсто 300 зол.) на почтъ надавати.

3. Краевый дѣла збирающій (якото: дикціонара конверзационный и прочее о-правный или неправный) который въ ле-

ментѣ въ дваѣ означеныхъ розылаемый вѣдѣтъ и черезъ отвѣтательно редактора сътъ подписанныи, могутъ безъ взгляда на свое содержаніе (на свою тресца) до вѣса поединного 500 гр. подѣтими самими оусловиии якъ краевый часописы почтою пересыланы вѣти.

Въ оборотѣ помеже Австрією а Оуграми сътъ отъ теперъ часописы лишь до найвысшой ваги 500 гр. дозволеныи.

Въ конціи оукладамѣтъ са, же задла распоряженія високого ц. к. Министерствѣ Торговлѣ въ дна 15 Юла с. г. Ч. 27487, зачавши отъ 1. Авгста с. г. ко внѣрннѣмъ оборотѣ помеже Австрією а Оуграми въ принадкѣ страти, оувѣткѣ, или поврежденія переылки везовой, наданой безъ декларованной вартости, заведенѣ почтowo вынадгараджаеътъ лишь питомію (правдывію) шкодѣ владно 2 зар. за омынѣ килограммъ или часть такового.

Що са нынѣшнымъ до ообщей вѣдомости подаетъ.

Отъ ц. к. Дирекціи Почтъ и Телеграфовъ Львѣвѣ, дна 31 Юла 1888.

Kundmachung.

Anlässlich des Inkrafttretens des neuen österreichisch-ungarischen Post- und Telegrafenebereinkommens treten vom 1 August d. J. ab in den derzeit geltenden Postvorschriften laut h. Handels-Ministerial-Verordnung vom 15 Juli d. J., Zahl 27486 nachfolgende Aenderungen ein:

1. Der Höchstbetrag der durch alle k. k. Postämter vermittelten Postanweisungen mit Einschluss der telegraphischen Anweisungen, Nachnahmen und Postaufträgen, wird von 300 fl., beziehungsweise 400 fl. auf 500 fl. per Stück erhöht, dagegen werden im internen österreichisch-ungarischen Wechselverkehre Postanweisungen über mehr als 500 fl. eingestellt.

2. Privatbriefe mit Papiergeld (Staats- und Banknoten) dürfen nur mit einem Werthinhalt von mehr als 500 fl. (statt 300 fl.) offen zur Postbeförderung angenommen werden.

3. Inländische Sammelwerke (wie Con-servationslexika und dgl., und zwar gebunden oder ungebunden) welche gegen periodisches Abonnement an bestimmten Tagen versendet werden und von einem verantwortlichen Redakteur gezeichnet sind, werden ohne Rücksicht auf ihren Inhalt, und zwar bis zum Einzelgewicht von 500 Gramm unter denselben Modalitäten wie die inländischen Zeitungen postämtlich befördert.

Im internen österreichisch-ungarischen Wechselverkehre sind Zeitungen fortan bis zum Maximalgewichte von 500 Gramm zulässig.

Endlich wurde in Abänderung der Vorschrift vom 16 Oktober 1878 Z. 30190 bestimmt, dass vom 1 August l. J. angefangen im internen Verkehre, sowie im Wechselverkehre zwischen Oesterreich und Ungarn bei Verlust oder bei einem Abgange an derselben stets nur der nachweisbare Schaden vergütet und der Ersatz hiefür nur bis zum Maximalbetrage von zwei Gulden für Ein Kilogramm oder einen Theil hiervon geleistet wird.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniss gebracht wird.

K. k. Post- und Telegrafendirection.

Lemberg, am 31 Juli 1888.

L. 11975 (5002)

C. k. sąd obwodowy podaje do wiadomości, że Franciszek Sztencel c. k. notaryusz we Frysztaku, zamianowany dekretem z dnia 26 lipca 1888 l. 11483 zastępcą notaryusza dr. Ludwika Midowicza w Brzostku na czas urlopu, temuż udzielonego w czasie od 7 do 20 sierpnia r. b. urząd zastępcy sprawować będzie.

Tarnów, dnia 5 sierpnia 1888.

L. 1338. (5021)

Podaje się do wiadomości, że zaprzys. inżynier górniczy Wilhelm Noah przesiedlił się do Ustrzyk dolnych powiatu Lisko w Galicji i tam czynność swą zawodową wykonywać.

Z c. k. Starostwa górniczego

W Krakowie, dnia 6 sierpnia 1888.

L. 168 (5003 1—3)

Na podstawie zgłoszenia z 5 sierpnia 1888 l. 168 dr. Wilhelm Rosenheck wpisany został na listę adwokatów z siedzibą w Dobromilu.

Z Wydziału Izby Adwokatów

Przemysł, 6 sierpnia 1888.

L. 29903 (4827 3—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że spadkobiercy Dawida Mechla Zuer, Eliasza Mechalema Juda Zuer i Scheindel Weinreb przeciw Mariem Schütz o wyeliminowanie sumy wekslowej 300 złr. z tabeli płatniczej z dnia 22 grudnia 1858 l. 5602 pod dniem 13 lipca 1888 l. 29903 pozew wnieśli i o

pomoc sądową prosili, w skutek czego pozw uchwałą z dnia 21 lipca 1888 l. 29903 do sumarycznego postępowania z wyznaczeniem terminu na dzień 4 września 1888 o godzinie 11 przed południem dekretowany został, ponieważ miejsce pobytu Mariem Schütz nie jest wiadome a zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania i na tejże koszt i szkodę tutejszego adwokata dr. Weisteina ze substytucją adwokata dr. Nathansohn kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle sumarycznej ustawy sądowej dla Galicji przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapoznaną, aby w należyłym czasie osobicie stanęła, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzieliła, lub innego zastępcę wybrała i sądowi oznajmiła, słowem stosownych do obrony środków użyła, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sama sobie przypisać będzie musiała.

We Lwowie, dnia 21 lipca 1888.

L. 3512 (4874 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Lubaczowie wzywa niewiadomego z miejsca pobytu Wasyla Małka, by w przeciągu roku zgłosił się do spadku po zmarłym r. 1849 w Oleszycach starych Dmytrze Małku, w przeciwnym razie petraktacya z ustanowionym kuratorem ukończona zostanie.

Lubaczów, dnia 18 czerwca 1888.

L. 1808 (4882 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Wojniłowie ustanawia dla nieobjętej masy spadkowej po Stefanie Sekretów, kuratorem pana Wincentego Czechowicza, c. k. notaryusza w Wojniłowie i doręczą ostatniemu tusądową uchwałą z 14 września 1886 l. 4698 dozwalającą wpis prawa własności na rzecz Ignacego i Aleksandra Sekretów.

Wojniłów, 7 kwietnia 1888.

L. 11263 (4885 3—3)

C. k. sąd obwodowy powiatowy zawiadamia Salomona Singera, z pobytu niewiadomego, że w skutek skargi wekslowej Blumy Kleinmannowej przeciw niemu o zapłacenie kwoty 48 zł. w. a. z pn., wydany nakaz zapłaty z dnia 5 lipca 1888 l. 10372 ustanowionemu dla kuratorowi dr. Wiktorowi Szancerowi doręczonym został.

Tarnów, dnia 26 lipca 1888

L. 3054 (4876 3—3)

Wzywa się z miejsca pobytu niewiadomych Karolinę, Annę i Izabelę Gromadzkińskich, aby do roku od ostatniego ogłoszenia zgłosiły się do spadku po ich dziadku Janie Pakosławskim bez rozporządzenia ostatniej woli dnia 9 lutego 1886 w Chudykowcach zmarłym albo kuratora poinformowały.

Mielnica, 30 maja 1888.

L. 11264 (4886 3—3)

C. k. sąd obwodowy zawiadamia Salomona Singera z pobytu niewiadomego, że na skutek skargi wekslowej Blumy Kleinmannowej przeciw niemu o zapłacenie 70 zł. w. a. z pn., wydany nakaz zapłaty z dnia 8 lipca 1888 l. 10511 ustanowionemu dla kuratorowi adwokatowi dr. Wiktorowi Szancerowi doręczonym został.

Tarnów, dnia 27 lipca 1888.

L. 5750 (4913 3—3)

Zawiadamia się niewymienione instytucje mające prawo korzystania z obowiązku Stanisława hr. Kosakowskiego ponoszenia ciężarów z dóbr w skutek zamiany na dobra Salinarne nań przypadłych, na rzecz których te prawa na kartach ciężarów wyk. hip. l. 17 i 69 obejmujących dobra Uście i Karłów są zahipotekowane, że właściciele tych dóbr pp. Amelia z Jasińskich Komarowa, Ewelina z Komarów Zarewiczowa, Wanda, Helena, Amelia, Emil i Edmund Komarowie pod dniem 25 maja 1888 l. 5750 przeciw tymże wnieśli pozew o uznanie tych praw za zgaste i wykreślenie takowych z powyższej hipoteki, i że dla tych instytucji adw. dr. Dębicki z zastępstwem adw. dr. Maramorosa kuratorem ustanowiono i jemu pozew ten do wniesienia obrony doręczono.

Z c. k. sądu obwodowego

Kołomyja, 2 czerwca 1888.

L. 1805 (4916 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Dobczycach w sprawie egzekucyjnej Mojżesza Cyzera przeciw Janowi Gębczakowi pto. 50 złr. aw. dla niewiadomego z miejsca pobytu Jana Gębczaka ustanawia kuratora w osobie Walentego Walasa burmistrza w Dobczycach.

O czym zawiadamia się Jana Gębczaka z wezwaniem aby tak ustanowionemu kuratorowi należytej informacji udzielił względnie innego pełnomocnika sobie ustanowił gdyż inaczej skutki swego zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

C. k. sąd powiatowy

Dobczyce, 22 lipca 1888.

L. 891 (4875 3-3)

C. k. sąd powiatowy w Mielnicy zawiadamia z miejsca pobytu nieznanego Iwana Lewadnego, iż w dniu 23 września 1885 zmarł w Mielnicy bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia brat jego Nikoła Lewadny, wzywając go zarazem aby w przeciągu roku do spadku po nim tem pewniej swe oświadczenie wniósł, ileż inaczey postępowanie spadkowe z oświadczeniemi spadkobiercami i kuratorem dla niego w osobie Fedora Lewadnego ustanowionym załatwionem zostanie.

Mielnica, 10 lutego 1888.

L. 11124 (4958 3-3)

C. k. sąd powt. miej. deleg. w Tarnowie uwiadamia Ewę z Chrzyszczów Krakowską z pobytu niewiadomą, że Marcin Kwiatkowski wniósł przeciw niej pozew de praes. 22 maja 1888 l. 11124 o zniesienie współwłasności posiadłości w h. 22 ks. gr. gm. kat. Koszyce małe, że dla niej kuratorem adw. dr. Gläsera z substytucją adw. dr. Jarockiego ustanowiono i termin do rozprawy ustnej na dzień 3 września 1888 o 9 rano wyznaczono.

Ma tedy na terminie tym stawić się, albo udzielić informacji kuratorowi, z zaniedbania bowiem tego skutki sobie przypisze.

Tarnów, dnia 28 maja 1888.

L. 5747 (4962 2-3)

C. k. sąd powiatowy w Mielcu zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Wincentego Butu, że przeciw niemu wniosła Franciszka Polkowa, skargę o 20 zł. 90 ct. którą dekretowano do rozprawy drobiazgowej termin na 15 sierpnia 1888 g. 8 rano doręczono ustanowionemu dlań kuratorowi c. k. notaryuszowi w Mielcu, Antoniemu Fibichowi.

Mielec, 14 lipca 1888.

L. 4500 (4993 2-3)

C. k. sąd powiatowy w Sokołowie dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu Jakóba Dziewidka w sporze drobiazgowym Benjamina Blasera o 60 złr., w którym termin do rozprawy na 23 sierpnia 1888 wyznaczono, ustanowił kuratorem Walentego Kiliana ze Sokołowa.

Jest zatem rzeczą Jakóba Dziewidka z pomienionym kuratorem się porozumieć i wszystkie środki obrony podać lub innego zastępcę sobie obrać i o tem sądzę zawiadomić, gdyż skutki z zaniedbania tego wyniknąć mogące, sam sobie przypisać będzie musiał.

Sokołów 1 sierpnia 1888.

Doniesienia prywatne.

Do fabryki maszyn i odlewów istniejącej przy kolei żelaznej na prowincyi w Królestwie Polskiem, potrzebnym jest

Inżynier

specyalnie z branżą obeznany Pensya 1500 rsr. rocznie, mieszkanie, stół, światło i opał. Wymagana koniecznie znajomość języka polskiego. Reflektanci zechcą przesłać swoje oferty do Biura Ogłoszeń pp. Rajchman & Frenidler, Warszawa, Senatorska 26 pod lit. B. B. 4920

1930

Ogłoszenie.

4 81

W kancelaryi urzędu zastawniczego „Pii Montis“ kościoła katedralnego ormiał. we Lwowie, będą dnia 24 września 1888 r. z rana, od 9 do 2 godziny z południa, przez publiczną licytację, sprzedawano złoto, srebro i klejnoty.

Lwów, dnia 6 sierpnia 1888 r.

Księgarnia

Leopolda Gileczka w Tarnopolu

poszukuje zdolnego pomocnika do samodzielnego prowadzenia interesu.

Oferty nadsyłać proszę pod adresem księgarni.

4986

1016

Ogłoszenie.

Walne Zgromadzenie

Borysławskiego towarzystwa dla produkcji oleju skalnego odbędzie się dnia 10 września b. r. o godz. 7 wieczór w domu p. l. 179 z. m. w Drohobyczu. Uprasza się zatem szan. P. P. Akcyonaryuszy mających zamiar wzięcia udziału w tem zgromadzeniu aby, stosownie domyśli § 10 statutu raczyli złożyć swe akce przy k sie tegoż towarzystwa w Drohobyczu.

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie rady zawiadowczej o stanie przedsiębiorstwa na podstawie zamknięcia rachunków od 1 kwietnia 1887 do 31 marca 1888.
2. Sprawozdanie rewidentów rachunkowych o doświadczeniu ksiąg i rachunków od 1 kwietnia 1886 do 31 marca 1887, i udzielenie absoltoryum radzie zawiadowczej z tego tytułu.
3. Wybór nowych rewidentów rachunkowych dla przeglądania rachunków od 1 kwietnia 1887 do 31 marca 1888.
4. Wybór nowej rady zawiadowczej składającej się mającej z pięciu członków.

Rada zawiadowcza

L. 2504 (4973 3-3)

Ogłoszenie licytacji.

Celem wypuszczenia na lat sześć t. j. od 1. stycznia 1889. do ostatniego grudnia 1894. w dzierżawę prawa propinacji miejskiej w Nowym Sączu z przedmieściami, w szczególności prawa wyłącznego wyrobu i wyszynku wódki, miodu i piwa wraz z zabudowaniami tak zwanymi browarnymi i do nich należącymi gruntami i karczma Bernaszówką zwaną pod l. k. 277 tudzież prawa poboru dodatków gminnych od wprowadzonych do obrębu miasta napojów propinacyjnych, ustawą krajową z dnia 1. stycznia 1872. N. 25. przyzwolonych, odbędzie się w tutejszym urzędzie miejskim w dniach

14. i 28. Sierpnia 1888

i następnych, w godzinach urzędowych publiczna licytacja przez pisemne oferty

Cenę wywołania ustanawia się:

1. Czynsz z propinacji wódeczanej, miodowej i piwnej w kwocie 13134 złr. 50 ct.
2. Czynsz z dodatków gminnych . . . . . 13134 złr. 50 ct.
3. Czynsz z zabudowań browarnych . . . . . 800 złr. — ct.
4. Czynsz z karczmy Bernaszówki . . . . . 375 złr. — ct.

Zatem za wszystko łącznie sumę 27444 złr. rocznie.

Oferty zaopatrzyć należy w wadym wysokości 10-prc. ceny wywołania odnośnego przedmiotu.

Resztę warunków przejrzeć można w biurze urzędu miejskiego, Magistrat król. woln. miasta Nowego Sącza dnia 30go lipca 1888. r. dr. Sławik.

L. 15599 (5000 2-2)

Rozpisanie konkursu na budowę teatru miejskiego w Krakowie.

Rada miasta Krakowa na posiedzeniu w dniu 9 lipca r. b. postanowiła w celu uzyskania odpowiednich planów na budowę nowego teatru miejskiego w Krakowie, rozpisac konkurs międzynarodowy nieograniczony pod następującymi warunkami:

1. Za podstawę dla sporządzenia właściwych projektów służy detailiczny program*) konkursu poparty odpowiednimi planami, po które zgłosić się należy do prezydenta m. Krakowa.
2. Dotyczące projekty wypracować należy w terminie 7 miesięcy, licząc od dnia ogłoszenia tego konkursu, t. j. w terminie do dnia 1 marca 1889 roku, godziny 12 w południe. Projekty przesłane być winny na ręce Prezydenta miasta.
3. Osądzenie projektów powierzone zostanie jury, złożonemu ze znawców. Nazwiska znawców ogłoszone zostaną przed ubiegiem wspomnianego powyżej terminu.
4. Projekty nie odpowiadające szczegółowemu programowi, lub też nadstawane po upływie wspomnianego powyżej terminu nie będą przedmiotem obrad jury. Najlepsze 3 projekty przedstawione przez jury, otrzymają nagrody w kwocie 2.500, 1.500 i 1000 złr. w. a. i pozostaną własnością gminy m. Krakowa. Nadto przeznaczyła Rada miasta kwotę 1500 złr. a. w. na zakupno zaleconych dalszych projektów przez jury, o ile zakupno to okaże się potrzebnem. Bliższe warunki objęte są programem konkursu, o którym na wstępie mowa.

Kraków, dnia 1 sierpnia 1888 r.

Prezydent miasta Dr. Szlachtowski.

*) Wraz z warunkami.

Lakier czarny matowy

do tablic szkolnych

poleca 4874

Józef Hanke

Lwów, Rynek L. 38 pod „Czarnym Psem“.

Weba górska (bawełniana)

(lepsza od weby King)

z fabryki B. Schrolla Syna w Braunau sztuka 23 mtr. czyli 33 1/2 łokci polskich szerokość 74 cm. — sztuka złr. 6.10

83 — — — — — „ 7.50

poleca handel

F. Knauer i Syna

pod „Złotym Lwem“ we Lwowie.

Próbki na żądanie franko. 3748

W pierwszej połowie sierpnia b. r. wyjdzie w drugim poprawionem i uzupełnionem wydaniu nakładem i drukiem księgarni

O. Zuckerkandla i Syna w Złoczowie,

Nowa ustawa gorzelniana

przetłumaczona na język polski przez Ludwika Tertila, c. k. nadkomisarza straży skarb.

Cena 1 egzempl. broszur. w przedpłacie 70 ct., oprawn. w półpłótno 90 ct.

Po wyjściu dziełka z druku zostanie cena podwyższoną. Przy zamówieniu usprasa się dołączyć 5 ct. na opakę od egzemplarza. Rozporządzenie wykonawcze do tej ustawy jest już w druku. 4797

L. 935 (4974 3-3)

Ogłoszenie.

Wydział powiatowy w Podhajcach potrzebuje dyjetaryusza z pięknym piśmem, obznajomionym z rachunkowością państwową i manipulacją kancelaryjną.

Płaca roczna 360 złr. Podania z dołączeniem odpisów świadectw wykazujących uzdolnienie, dotychczasowe zajęcie i wiek patenta mają być wniesione do Wydziału powiatowego do 15 sierpnia 1888.

Podania nieuwzględnione zostaną bez odpowiedzi.

Z Wydziału powiatowego W Podhajcach dnia 1 sierpnia 1888.

Cenniki wraz z warunkami spłaty dla c. k. urzędników państwowych na

Uniformy i składowe części tychże

(służące do zupełnego umundurowania) przesyła franko

Uniformsanstalt zur „Kriegsmedaille“

Maurycego Tiller'a & Co. e. k. dostawcy nadwornego

W Wiedniu, VII Mariahilferstrasse 22.

7289

Ces. król. uprzywilejowana

Fabryka płócien i stołowej bielizny

Ed. Oberleithnera Synów

w Schönberg,

poleca wszelkie swoje wyroby po cenach fabrycznych.

Główny skład we Lwowie

plac Maryacki L. 8 dom ks. Ponińskiego.

2531

Fabryka założona w roku 1817 z największą przedziałnią w Austrii.

L. 22759 V.

C. k. uprz. kolej Lwowsko-Czerniowiecko-Jaska.

(5072)

Dostawa materiałów drzewnych.

Na rok 1889 rozpisuje się za ofertami dostawa:

- 61.000 metrów sześciennych drzewa opałowego,
- 50.000 sztuk podkładów dębowych,
- 1.330 metrów sześciennych budulecu i tartego materiału dębowego i
- 1.660 metrów sześciennych budulecu i tartego materiału miękiego.

Oferty osteplowane, opieczętowane i zaopatrzone w napis: „Oferta na materiały drzewne“, należy wniesć najdalej do 31 sierpnia b. r. godziny 11 przed południem w Zarządzie głównym w Wiedniu, albo też Dyrekcji ruchu we Lwowie, równocześnie zaś jednak oddzielnie uiszczyć przy kasie jednego z wyż wymienionych miejsc, wadyum w wysokości 5 prc. wartości oferowanych materiałów.

Postanowienia licytacyjne, wykazy materiałów, jako też ogółowe i szczegółowe warunki dostawcze, mogą być przejrzane i otrzymane w biurach Zarządów materiałami w Wiedniu i Lwowie, lub też za uiszczeniem pocztowego, przesłane na wskazane miejsce.

Wiedeń, w lipcu 1888.

Rada zawiadowcza.